Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 47. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 1-го БЕРЕЗНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. TUESDAY, MARCH 1, 1977 No. 47. VOL. LXXXIV.

В РИМІ ГІДНО ВІДЗНАЧЕНО 85-ЛІТТЯ ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

Рим (Вл. кор.) — Цьогорічні уродини, 85-ті з черги, Їх Влаженства Патріярха Йосифа відзначила українська громада в Римі разом із приїжджими делегаціями й гостями гідно та врочисто в четвер 17 лютого. Цього дня відслужено вранці в патріяршому соборі Святої Софії торжественну Архиєрейську св. Літургію, що її правив Патріярх-Ювілят разом з чотирнадцятьма священиками з Риму та різних країн Европи. Між служащими священиками були ректор Малої Семінарії о. Архимандрит Ст. Чміль, ректор Семінарії в Загребі о. Славомир Міклош, о. канцлер Василь Дмитришин з Німеччини, о. декан Павло Когут з Франції, парох катедрального храму в Мюнхені о. д-р Іван Ортинський, отці професори Українського Католицького Університету, отці Салезіяни і Студити, душпастирі парафії св. Сергія і Вакха та інші. Співав хор учнів Малої Семінарії та всі вірні.

В Соборі були присутні в час Літургії італійський єпископ з ген. вікаріяту Риму, представники латинських монаших чинів та деякі дипломатичні представники, а з українців Протоархимандрит Отців Василіян о. Ізидор Патрило, ректор Колегії св. Йосафата о. проф. Софрон Мудрий, Архимандриня Сестер Василіянок Мати Емілія, Сестри Служебниці, Василіянки, Сетри Святої Анни та чисельна громада мирян. Зокрема відзначилися чисельністю дві делегації мирян-прочан з Англії та Німеччини; були також окремі миряни з Бельгії й Америки. Понад сотня студентів Великої і Малої Семінарій та УКУ, що походять із різних европейських країн та з-за океану, представляли в цей ювілейний день довкола свого Первоієрарха цілу українську діяспору. Всіх богомольців в Соборі разом із неукраїнцями було близько триста осіб. Більшість мали на грудях ювілейну стрічку з написом: „Український Рим вітає Патріярха", виготовлену комісією Патріяршого Фонду УПСО.

І знов Собор Святої Софії в Римі, отой продовжувач Київської Софії, виповнився літургічним співом, молитвою і благовінням богомольців, як це часто буває з нагоди різних врочистостей тут в Римі. В Божественній Літургії брали участь і святі та преподобні, зокрема Землі Української, як також її князі, що їх зображення в мозаїках видно на стінах храму. А з вітражів голов-

(Закінчення на стор. 5-ій)

Оперові солісти співали на фонд будови церкви св. Юра

Ню Йорк. (В. Т-ець). — Минулої суботи, 26 лютого, тут у великій залі Купер Юніон відбувся дуже успішний концерт трьох співаків, весь дохід з якого призначений на Фонд будови нової української католицької церкви св. Юра в Ню Йорку. Публіка, яка заповнила всі 900 місць в залі, мала нагоду почути і полюбуватися співом сопрана Шарльоти Ордассі-Баранської, солістки Метрополітальної опери, мещо-сопрана Христини Осадци-Пауксіс та баса Павла Плішки, „одного з найкращих басів Метрополітельної опери", як його оцінюють музичні критики. Це був перший виступ Плішки перед українською публікою і, судячи по ентузіястичній реакції цієї публіки та по заяві самого Павла Плішки, таких виступів буде багато більше.

Концерт, що його зорганізував Комітет будови нової церкви св. Юра, головою якого є мец. Роман Гуглевич, а імпрезовим референтом Едвард Камінський, розпочала мещо-сопрано Осадца Пауксіс, якій, як і двом іншим солістам, акомпаньював на фортепіяні Джон Ван Баскірк. Молода співачка виконала „Любіть Україну" М. Фоменка до слів В. Сосюри, „Арію Одарки" з опери „Купало" А. Вахнянина, „Зозуля" В. Грудина і „Виростеш ти, сину" П. Майбороди до слів Василя Симоненка.

Відтак сопрано Шарльота Ордассі-Баранська відспівала „Стояла я і слухала весну" К. Стеценка, слова Л. Українки, дві композиції М. Лисенка до слів Тараса Шевченка, а саме: „Чого мені тяжко" і „Якби мені, мамо, намисто", а теж „Сонце заходить" М. Гайворонського, слова Т. Шевченка, та „Ой, продала дівчинонька серце" в обробці Б. Фільц.

Перший виступ баса Павла Плішки на українській імпрезі (співав арію „Вона мене ніколи не любила" з опери „Дон

(Закінчення на стор. 6-ій)

Шевченківський концерт і політичний панель — чергові імпрези КОУАО в Ню Йорку

Ню Йорк, Н. Й. (в. л-ць). — Великим Шевченківським концертом, який проходитиме під гаслом „Українська молодь Шевченкові", українські молодечі організації і мистецькі ансамблі вшанують Пророка України в неділю, 13-го березня ц. р. о год. 4-ій по полудні в залі Фешен Інституту при 24-ій вулиці. В програмі концерту виступлять: дівочий хор Осередку СУМА ім. ген. хор. Т. Чупринки „Жайворонки" під дириґентурою проф. Л. Стругацького і при акомпаньяменті Хризанти Зубрицької-Янг, солістка Лариса Магун-Гурин (акомпаньямент ст. пл. М. Мачай), Школа Кобзарського Мистецтва під керівництвом о. митр. С. Кіндзерявого-Пастухова і адміністрацією Миколи Чорного, Студія Мистецького Слова Лідії Крушельницької, дитячий хор „Молода Думка" під диригентурою С. Комірного і при фортепіяновім супроводі О. Кузишина. Концерт організує Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій — Метрополітальний Відділ УККА.

Другою замітною імпрезою, що її заплянував цей Комітет, буде політичний панель, присвячений 70-річчю народин Командира УПА ген.-хор. Романа Шухевича - Тараса Чупринки, який відбудеться в рамках оборонної акції України в неділю, 27-го березня ц. р., о год. 4-ій по полудні у великій залі Українського Народного Дому при 2-ій евеню. Панелістами у цій імпрезі виступатимуть: д-р Мирослав Прокоп — „Тарас Чупринка і його вплив на сучасну боротьбу", проф. д-р Володимир Стойко — „Україна і її сусіди тоді і тепер", мгр Іванна Рожанковська — „Жінка в сьогоднішній боротьбі України", інж. Степан Процюк — „Наука і суспільний розвиток в сучасній Україні" і д-р Анатолій Бедрій — „Політичний аспект руху спротиву в Україні". Модератором панелю буде д-р Аскольд

(Закінчення на стор. 5-ій)

АМЕРИКА „ПИЛЬНО СТЕЖИТЬ" ЗА ПОДІЯМИ В УҐАНДІ

Кампала, Уґанда. — Президент Уґанди, маршал Іді Амін, який ще минулої п'ятниці, 25-го лютого, зажадав, щоб всі американці, які перебувають в тій африканській державі, зібралися до столиці Кампали на „розмову" з ним в понеділок 28-го лютого, у неділю 27-го лютого відложив цю зустріч із понеділка на середу, змінив місце зустрічі до міста Ентеббе і звернувся до уряду ЗСА, щоб прислав „дипломатичну делеґацію" на цю зустріч, бо від 1973-го року ЗСА не мають безпосередніх зв'язків з Уґандою. Державний департамент підтвердив, що одержав запрошення післати делеґацію до Ентеббе, але покищо відмовився коментувати, чи така делеґація таки виїде.

Президент Джіммі Картер у неділю, 27-го лютого, сказав кореспондентам, що американські чинники „пильно стежать за розвитком подій в Уґанді" і додав, що покищо нема підстави журитися, що понад 200 громадян ЗСА, в більшості місіонери, „зазнають будь-якої кривди", або будуть „закладниками" в руках президента Аміна, бо президент Уґанди в листі до Білого Дому запевняв Картера, що бажає зустрінутися з американцями, щоб „подякувати їм" за працю в його країні та дізнатися про їхні бажання.

Не зважаючи на заспокоюючі заяви президента Картера, у Вашінґтоні існує непевність щодо долі згаданих американських громадян в Уґанді, бо і в своєму листі до президента Картера і в радіопередачах Іді Амін не тільки запевняв, що хоче „тільки говорити з американськими місіонерами", але також закидав Америці різні злочини та погрожував, що Уґанда „дасть собі раду з будь-якою інвазією американських, сіоністських і британських імперіялістів".

Коментатори твердять, що Амін, відомий зі своєї нестійкої поведінки, вирішив скликати всіх американських громадян „на розмову" з уваги на те, що минулого тижня президент Картер і амбасадор ЗСА до ОН Ендрю Янґ дуже гостро критикували Аміна за порушення людських прав і за здогадне вбиття кількох членів опозиції, включно з архиєпископом Англіканської Церкви. Однак, коли Вашінґтон гостро запротестував проти заходів Аміна, то він тоді заявив, що метою зустрічі є „подякувати місіонерам".

Преса африканських держав, які сусідують з Уґандою, твердить, що в Уґанді тепер перебуває коло 2,000 кубинських вояків, які прибули з Анголі.

Амін, який силою зброї перебрав владу шість років тому, прогнав з Уґанди всіх мешканців азійського походження, веде гостру анти-ізраїльську політику та минулого року дозволив арабським терористам приземлити в Ентеббе схоплений французький літак, пасажирів якого опісля визволили ізраїльські вояки шляхом несподіваного налету на Ентеббе. Противники Аміна твердять, що протягом 6-ох років він наказав вбити коло 200,000 громадян Уґанди, бо вважав, що вони становлять небезпеку для уряду.

САЙРУС ВЕНС ОБОРОНЯЄ ПОЛІТИКУ ПРЕЗИДЕНТА ЩОДО ЛЮДСЬКИХ ПРАВ

Вашінґтон. — Державний секретар Сайрус Венс у неділю, 27 - го лютого, заявив на телевізійній програмі „Фейс ди Нейшен", що виступи президента Джіммі Картера та членів його уряду в обороні людських прав по цілому світі, зокрема в Совєтському Союзі, базовані „на фундаментальних принципах", на яких побудована Америка. Відповідаючи на запити журналістів, Венс заявив, що гідність індивідуальної особи та охорона прав цієї особи є дуже важливими принципами для американського народу, і тому ці принципи мусять бути включені не тільки у внутрішню, але рівнож у закордонну політику ЗСА.

Він сказав, що уряд президента Картера продовжуватиме займати становище щодо людських прав в усіх країнах світу, коли вважатиме, що „цього вимагає ситуація", додаючи, що Вашінґтон не хоче дразнити жадну країну і не бажає розпочинати „полемічних дебат" з лідерами інших держав. Інші країни можуть критикувати Америку, якщо вважають, що тут порушується будь-які права — говорив Венс.

Венс не думає, що виступи Картера в обороні людських прав і дисидентів у Совєтському Союзі перешкодять у переговорах з Москвою щодо підписання нового договору в справі обмеження стратеґічної зброї. Свій оптимізм Венс базує на недавніх розмовах із совєтськими дипломатами, заявляючи, що коли він прибуде до Москви 28-го березня, то думає, що переговори в справі обмеження зброї „підуть гладко". Він, однак, додав, що існує можливість, що совєтські власті у відплату за заяви президента Картера щодо людських прав можуть таки „робити труднощі", але вважає, що така можливість дуже мала.

Совєти відкликали своїх представників з Пекіну

Пекін. — Ройтер інформує, що Совєтський Союз, втративши надію на досягнення якихнебудь поступків у переговорах з Китайською Народною Республікою, відкликав своїх представників з Пекіну. З ними разом Пекін покине заступник міністра закордонних справ СССР Леонід Ф. Ільїчев, який був головою делеґації. Китайські офіційні чинники поінформували західніх дипломатів, що Л. Ільїчев, який був головою делеґації в Пекіні від листопада 1976 р., вкоротці виїде до Москви. Жадна із сторін не опублікувала в тій справі офіційного комунікату, отже справа дотеперішніх переговорів між Ільїчевим і китайськими представниками залишається покищо таємницею. Китайські речники заявляють тільки, що Ільїчев не запропонував ніякої нової розв'язки прикордонного конфлікту від часу зудару на річці Уссурі. Вістка про відкликання совєтської делеґації не заскочила західніх дипломатів в Пекіні. Від часу смерти голови Компартії КНР Мао Тсе-тунґа, Китай не виявляв щирого бажання розпочати з Москвою нові переговори і продовжував вести антисовєтську пропаґанду.

ЗАКЛИК СФУЖО

ДО УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

Дорогі посестри-українки!

Грізні, трагічні події, які відбуваються в нашій поневоленій Батьківщині, приневолюють нас до найпильнішої чуйности і до активної, скоординованої дії в обороні найкращих синів і дочок України.

Останні вісті з України — телефонічне звернення двох жінок-політв'язнів — Ніни Строкатої-Караванської, лікарки і мікробіолога, та Стефанії Шабатури, мисткині, що пережили і далі переживають різні переслідування з боку влади окупанта України, - стають для нас усіх вимогою невідкладної акції.

Тож Світова Федерація Українських Жіночих Організацій звертається у свою чергу з гарячим закликом негайно приступити до оборонної дії переслідуваних і арештованих в Україні й поза її межами. Останньо підпали безпосередньо під атаку московсько-большевицької влади Групи Сприяння виконанню Гельсінкських Угод. В Україні заарештовано голову Миколу Руденка, письменника, і Олексу Тихого, члена Групи. Арештовано також не-українських діячів рівнорядних груп — А. Ґінзбурґа і Ю. Орлова. Вимогою всіх цих арештованих було і є дотримання міжнародних угод, підписаних також совєтською владою. Це і є їхній „злочин" в тій тоталітарній системі.

Тому конкретно пропонуємо по змозі провести невідкладно такі акції:

1. Вислати звернення до президента чи прем'єра Вашої країни від імені Вашої організації — листом чи телеграфічно — з проханням інтервеніювати в уряді СССР за негайне звільнення заарештованих членів Груп Сприяння виконанню Гельсінкських Угод.
2. Вислати листа чи телеграму до Курта Вальдгайма, ген. секретаря ОН з подібним змістом.
3. Писати по змозі, подібні звернення до членів парляментів від організацій чи осіб Вашої країни.
4. У цих листах окремо звертатися від організацій, а також особисто до тих же чинників з проханням заступитися за жінок-політв'язнів з вимогою звільнити їх з ув'язнення.

Кладемо ці завдання на серце нашому жіноцтву і апелюємо до кожної українки зокрема — зробити справу оборони переслідуваних в Україні і поза її межами — першим найголовнішим завданням Року СФУЖО (1977). Це наш святий обов'язок християнки і українки!

Управа СФУЖО

Боротьба за людські права спричила двоподіл серед юґославських верховодів

Београд, Юґославія. — Кореспондент „Ню Йорк Таймсу" Малколм Бровн пише в тій газеті з 26-го лютого ц.р., що змагання за людські права в східньоевропейських країнах не оминули Юґославії, і серед комуністичної верхівки в тій країні відчувається двоподіл в оцінці підходу до справи, як саме поступати з особами, які активно заанґажувалися у цю боротьбу. Згідно з інформаціями юґославських джерел, у керівництві Компартії наступив двоподіл на прихильників твердої і ліберальної ліній. Першу, „тверду" лінію, піддержує президент Тіто, тому не можна сподіватися облегшення репресій і відпруження атмосфери в загальному на цьому відтинку. Особи з-посеред юґославських комуністів, які не бажають, щоб їх називати, твердять, що справа оборони людських прав була докладно обговорювана на засіданні Президії Центрального Комітету Компартії Юґославії і їй відносно багато часу присвятив у своїй доповіді президент Тіто у пов'язанні з обговоренням другої фази европейської конференції для справ безпеки і співробітництва, яка відбудеться тим разом в Беоґраді з метою підсумування Гельсінкської Угоди. Юґославія свідома того, що людські права будуть одною з важливіших справ на тій конференції.

Один з провідних дисидентів в Юґославії, Мілован Джілас, твердить, що під теперішню пору у в'язницях перебуває понад 600 політичних в'язнів, які були засуджені за їхні переконання. Отже, Юґославія відсотково має стільки політичних в'язнів, як Совєтський Союз. Проти цього твердження Джіласа дуже гостро виступали прихильники „твердої" лінії, головно Бранко Мікуліч, хорват з Боснії, який очолює партійний апарат в Боснії-Герцеґовині. Мікуліч є близьким приятелем Ф. Герєвича, який відповідає за внутрішні справи каїни і є шефом політичної поліції. Останній перебував недавно в Москві і конферував з шефом КҐБ Юрієм Андроповим. Серед комуністів більш ліверального напрямку, які дораджують „спокійний підхід" до розв'язки справ дисидентів, в інформації називається такі прізвища, як Юре Біліч, член Президії ЦК, Стен Доланц, генеральний секретар партії, Петар Стамболіч і Франц Попіт.

В загальному юґославська преса збула мовчанкою останні події в дисидентському русі, а поїздка Герєвіча до Москви і його розмови з Андроповим вказують, що Београд більше зближується до московської лінії в тактиці поборювання дисидентів.

Фінанси кредитівки „Самопоміч" в Джерзі Сиroutі постійно збільшуються — стверджують загальні збори

Джерзі Ситі. (Ю. Ф.) — В неділю, 27-го лютого 1977, відбулися тут річні Загальні Збори Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" у приміщенні місцевого Українського Народного Дому. В зборах взяло участь 63 члени кооперативи. Голова дирекції Ю. Ференцевич відкрив збори і запросив до почесної президії колишнього довголітнього голову сотн. О. Демченка та привітав присутнього почесного члена дирекції М. Коця, теж довголітнього голову і члена дирекції кооперативи. Збори привітали від місцевого Відділу УККА Іван Цьолко та М. Шеремета від управи Товариства „Рідна Школа". Після відкриття зборів приявні пом'янули однохвилинною мовчанкою тих членів кооперативи, які померли в 1976 р. Звіт з діяльности кооперативи здав її скарбник С. Кравченюк. Згідно з балянсом, майно кооперативи на кінець 1976 р. перейшло два з половиною мільйони до-

(Закінчення на стор. 5-ій)

БУКОВСЬКИЙ ЗАКЛИКАЄ АМЕРИКАНСЬКИХ РОБІТНИКІВ ВИСТУПАТИ В ОБОРОНІ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ У СССР

Бел Гарбор, Фльорида. — Минулої п'ятниці, 25—го лютого, колишній совєтський дисидент Владімір Буковський, виміняний недавно за лідера компартії Чіле, Луїса Корваляна, закликав американський робітничий рух підтримувати президента Джіммі Картера в його обороні людських прав і дисидентів у Совєтському Союзі. Промовляючи на засіданні Екзекутивної Ради Американської Федерації Праці — Конґресу Індустріяльних Організацій (АПФ-КІО), Буковський твердив, що міжнародний робітничий рух може дуже допомогти робітникам й інтелектуалам у Совєтському Союзі, які обороняють людські права, вказуючи, що робітники ЗСА та всіх країн світу можуть допомогти „безпосередніми способами", або зверненнями до своїх конґресменів і сенаторів. Він теж заявив, що продаж американських продуктів Совєтському Союзові не допомагає населенню СССР, а тільки „тоталітарному совєтському режимові". Буковський повідомив, що цього тижня має відбути в Білому Домі зустріч з президентом Джіммі Картером і віцепрезидентом Волтером Мондейлом.

Джордж Міні, президент АФП-КІО, заявив опісля кореспондентам, що американський робітничий рух завжди виступав в обороні людських прав в СССР і продовжуватиме виступати, бо це є обов'язком не тільки робітників, але всіх вільних людей допомагати дисидентам в СССР та в інших комуністичних державах, бо така закордонна допомога є „єдиною надією" для населення тих держав Східньої Европи. Міні заявив, що поліпшення відносин між урядами ЗСА та СССР не полегшить долі інакодумаючих у Совєтському Союзі, як це твердять деякі коментатори, бо це неначе „надіятися, що поліпшиться доля ув'язнених, якщо ви питимете шампанське з тюремними властями".

Біля 50 осіб загинуло в пожежі готелю „Росія" в Москві

Москва. — Пресові агенції інформують, що вночі з 25 на 26-го лютого ц. р. вибухла тут пожежа у великому на 3,200 кімнат готелі „Росія", знищивши велику частину приміщень горішньої частини готелю. В наслідок вогню і диму, який дуже швидко поширювався, загинуло, згідно з совєтськими даними, 11 зідентифікувати, тіла 20-ох зіндетифікувати, тіла 20-ох осіб згоріли до тієї міри, що їх тяжко було розпізнати і понад 100 осіб були раненими. Дипломатичні кола в Москві важають, що жертв було багато більше, може навіть понад 50, але серед них не було ані одного американця. Деякі джерела інформують, що серед жертв було тільки 4 особи із західніх країн, а решта це туристи зі східньоевропейських країн і працівники готелю. Совєтська пресова агенція ТАСС, повідомляючи про випадок, обіцяла, що поліційні чинники опублікують поіменний список жертв, але досі вони цього ще не вчинили. Американська амбасада в Москві, щоб бути певною, зарядила перерахування американських громадян, які у числі приблизно 200 осіб винайміли раніше приміщення у готелі-велеткані. Опісля речник амбасади заявив, що серед жертв немає ані одного американця. Три американські громадяни зазнали тільки незначних поранень.

Випадок в найбільшому у світі готелі викликав дуже скору реакцію Політбюра і уряду. На місці випадку з'явились офіційні особи, серед них шеф КҐБ Юрій Андропов і представник головної прокуратури, як також багато заавансованих службовців політичної поліції. Це породжує думку, що причиною катастрофи міг бути зумисний підпал, тим більше, що це трапилося після недавнього вибуху бомби в московській підземці, від якого загинуло тоді також кілька осіб. Урядові чинники розпочали тепер докладне слідство цього випадку, тим більше, що в кінці минулого тижня траплялися ще й інші випадки вогню, які викликають підозріння.

Українка здобула чемпіонат світу в бігу на ковзанах

Київська „Радянська Україна" інформує, що молода українська спортсменка, 25-річна Віра Бриндзей, осягнула високе звання чемпіонки світу швидкісного бігу на ковзанах, здобуваючи перше місце в загальному точкуванні під час змагань, що відбулися в Кольорадо у „Скво Веллі". Зі Спорткомітету СССР повідомляють, що Віру Бриндзей включено до збірної команди країни, яка виступатиме наприкінці лютого ц.р. у Голляндії на принтерському чемпіонаті світу.

Віра Бриндзей у 1971-му році приїхала з Івано-Франківська до Києва, щоб вписатись до інституту фізкультури. Ще дома вона захоплювалась бігом на ковзанах, але тренувати почала в столиці України. Це вже втретє вона брала участь в чемпіонатах світу. Спочатку вона була запасною, відтак у 1976 році вона здобула п'ятнадцяте місце, а при третій спробі здобула найвищий титул.

На Кавказі живе родич Тараса Шевченка

Київська „Літературна Україна" інформує, що Григорій Т. Шевченко, прадід якого був рідним братом Тараса Шевченка, відзначатиме незабаром своє сімдесятиріччя. Григорій Шевченко живе на Кавказі у курортному місті Єсентуках, де недавно експоновано його виставку фотографій. З ранніх років він займався фотографією і його знімки популярні по всій країні. Григорій Т. Шевченко також працює в Краєзнавчому музеї в Єсентуках, допомагаючи оформлювати фотостенди і розміщувати експонати. Його славний прадід передав йому любов до книги — він зібрав майже всі рідкісні видання творів Тараса Шевченка. Великою мрією Григорія Шевченка є зібрати не тільки знімки всіх пам'ятників Тараса Шевченка у Совєтському Союзі, але й тих, що є за кордоном. „Літературна Україна" помістила фотографії роботи Григорія Шевченка „В горах Кавказу" та „Зимовий ранок".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Універсальна справа

Під час своєї пресконференції в середу, 23-го лютого, президент Джіммі Картер заявив, що він і його уряд не мають на меті вирізнювати Совєтський Союз та інші комуністичні держави за порушення людських прав, і висловлюватимуть стурбовання станом тих прав у будь-якій країні світу. Тим сам Президент ствердив, що питання людських прав — це універсальне питання, яке стосується всіх держав, не зважаючи на їхні політичні чи соціяльні системи, та що уряд ЗСА реагуватиме на порушення тих прав не тільки у ворожо наставлених до ЗСА країнах, але також у приязних державах.

День пізніше, в четвер, 24-го лютого, президент Картер ділом доказав, що його слова не були тільки „реторикою'': державний секретар Сайрус Венс поінформував Сенатську комісію, що уряд ЗСА зменшує закордонну допомогу для Аргентини, Уругваю та Етіопії, бо уряди тих держав порушують людські права своїх громадян. Зменшуючи допомогу саме для тих трьох країн, уряд президента Картера підкреслив, що не зважає на їхнє вороже чи прихильне наставлення до Америки, але бере під увагу тільки те, що вони порушують людські права. В Аргентині і Уругваї при владі є антикомуністичні праві кола, які бажають якнайтіснішої співпраці із ЗСА, а в Етіопії влада находиться в руках марксистської військової хунти. Отже ідеологія не мала впливу на рішення президента Картера, вирішальним фактором був стан людських прав у згаданих країнах.

У випадку Південної Кореї, якій уряд ЗСА не зменшив закордонної допомоги з уваги на стратегічну важливість тієї азійської країни, державний секретар Венс сказав, що уряд президента Картера „затривожений станом людських прав у Південній Кореї''. Отже навіть такого союзника Америки як Південну Корею не оминула критика Білого Дому за порушення людських прав.

Як відмінно виглядає ця закордонна політика президента Картера, який додержується своєї обіцянки наново ввести „принцип моралі'' у зв'язки ЗСА із іншими державами, від політики попереднього уряду, зокрема політики колишнього державного секретаря Генрі Кіссінджера, який відмовлявся зменшувати допомогу для держав, які порушують людські права, хоча цього вимагав схвалений Конгресом закон.

Рішення президента Картера зменшити закордонну допомогу державам, які порушують людські права, можна тільки привітати та сподіватись, що цю засаду Білий Дім поширить також і на торговельні зв'язки ЗСА з іншими державами. Америка формально торгує, але фактично дає Совєтському Союзові та іншим комуністичним країнам велику допомогу тим, що продає їм сільськогосподарські та індустріяльні продукти, передає їм технологічне знання тощо. ЗСА, продаючи для СССР велику кількість зерна, не тільки рятують від голоду населення тієї рабовласницької імперії, але в дійсності допомагають їй вдержатися і зростати в силі. Це саме стосується продажу американських індустріяльних продуктів і передавання Москві технологічного знання.

В такій ситуації зокрема переконливо звучать поради колишнього дисидента Владіміра Буковського, який минулого тижня заявив Комісії ЗСА для Справ Европейської Безпеки і Співробітництва, що Вашінгтон повинен узалежнити торговельні та інші економічні зв'язки з СССР від пошанування Москвою людських прав, згідно з Гельсінкськими домовленнями. Америка таки дає велику закордонну допомогу Совєтському Союзові, без уваги на те, як її називається, і якщо уряд ЗСА зменшує допомогу для Аргентини, Уруґваю та Етіопії з уваги на те, що ці держави порушують людські права, то Вашінгтон повинен застосувати це ж саме мірило до СССР, найбільшого порушника людських прав у світі. Це проста вимога справедливости. Універсальні бо є людські права, отже й універсальною повинна бути їх оборона.

І.Вовчук

ПРО МОСКОВСЬКЕ КОЛОНІЯЛЬНЕ „ВИЗВОЛЕННЯ"

(1)

Деколонізаційні процеси, що охопили Африканський і Азійський континенти, стали чи не найхарактернішими подіями наших часів — після Другої світової війни. Ні одному поколінню не довелося, як нашому, бути свідком виникнення десятків незалежних держав, які зформовувались після ліквідації колоніялізмів в Африці й Азії. А в імперському царстві, з посиленням політики єдинодержавства, що зміряє до ліквідації російських націй через національно-культурне винародовлення їх, колоніялізм до поневолених націй посилюється. Колоніяльну сваволю в імперському комплексі СССР стратеги московського імперіялізму прикривають галасливою пропагандою про підтримку й допомогу у визволенні народів, що визбуваються колоніяльної залежности, зокрема в південно-африканських просторах. Імперська колоніяльна потвора СССР — найбільший парадокс сучасности.

Підтримку визвольної боротьби народів південної Африки проти залишків колоніялізму московський большевизм використовує для опанування їх, — совєтизуючи життя в країнах, що стають на державні ноги, визбуваючись колоніяльної залежности, насаджується московський неоколоніялізм. В імперіялістичній політиці Кремля, з її противоборством проти ЗСА, що ведеться під поволокою миротворного туману і відпруження („розрядки'';, колоніяльній політиці совєтизації країн південної Африки володарі московського царства СССР надають великого значення.

На жовтневому Пленумі ЦК КПСС, на якому обговорювано господарсько-економічні пляни другого року п'ятирічки, Л. Брежнєв з великим вдоволенням підкреслив успіхи в розбудові соціялістичного життя в Анголі і Мозамбіку при допомозі „совєтських'' фахівців з СССР і інших „соціялістичних країн' московської співдружби. Вказуючи на велике значення гостювання президента Анголі А.Нето, що закінчилось перед пленумом, генеральний секретар імперської партії СССР наголосив, що в тих відвідинах „закладено міцні підвалини для дальнішого розвитку і поглиблення дружби між нашими країнами''. Говорячи про осягнуті успіхи СССР в країнах південної Африки генеральний секретар КПСС підкреслив, що договір про дружбу і співпрацю з Анголею, підписаний напередодні пленуму, має велике значення в політиці совєтизації південно-африканського району: „Це новий крок до зміцнення великої дружби світового соціялізму і молодих держав і, крок не абиякий, переконливий''. Тим „кроком'', через „дружбу'', Москва втягає країни південної Африки, що визбуваються колоніяльної залежности, в сферу впливів большевицького соціялізму, і, совєтизуючи життя їх, скеровує державний розвиток новопосталих націй на стовпову дорогу московського колоніялізму.

Політичні заходи („крок''), про які говорено на жовтневому пленумі, не є новим в стратегії большевицького імперіялізму. Під підкриттям „братерства'' і „дружби'' втиснуто в московські обійми перед закінченням Другої світової війни країни Східньої Европи, — їх теж „визволяли'', творячи колоніяльний перстень навколо імперського комплексу СССР.Братерством і дружбою манили большевики неросійські нації, які зформували свої національні держави після розвалу царської імперії Росії, відновлюючи при допомозі московсько-большевицьких багнетів імперський комплекс — СССР. Про той заклик з погрозою російський поет Александр Блок говорив:

„Придите к нам! От ужасов войни Придите в мирнте обятья! Пока не поздно — старий меч в ножни Товарищи! Ми станем — братья!''

А як не не захочете „братерських'' обіймів, то:

„Ми любим плоть — и вкус ее, и цвет,
И душний, смертний плоти запах...
Виновни ль ми, коль хрустнет ваш скелет
В тяжелих, нежних наших лапах?''

А.Блок — „Скифи''

———

Біля 60-ти років зазнають поневолені в імперії нації нелюдської сваволі, „ інтернаціональної'' політики в „обіймах'' московсько-большевицьких лап. За брежнєвського владування колоніяльну російську політику з її національно-культурним геноцидом до інших націй доведено до нечуваних досі розмірів. В миротворному тумані, під його поволокою, в імперії СССР шаліє сваволя в невгаваючій боротьбі проти національних ідей — націоналізмів поневолених в імперії націй. А націоналістичні рухи африканських країн стратеги московського колоніялізму вважають за прогресивні, за своїх спільників, оскільки вони виступають не тільки проти колишніх метрополій, а й проти Західнього світу, його впливів.(„Большевик'', ч.18, грудень 1976). Підробляючись під африканські національні рухи, кремлівські стратеги намагаються скерувати національно-визвольні сили в обійми московської соціялістичної співдружби, твердячи, що, „Боротьба за національне визволення — невід'ємна від боротьби за соціялістичний розвиток''.

На зустрічі, організованій Міжнародною Лігою Захисту прав людини 9 грудня в Ню Йорку, Андрій Амальрик, говорячи про зміни, що неминуче відбуваються в світі, вказував на різне сприймання сучасної дійсности двома світами. Західній ліберальний світ наставлений пасивно, а то й байдуже до боротьби з комуністичною сваволею і її злом, що звужує свободу в світі. Той пасивізм приводить до того, що ліберальний світ турбується про збереження існуючих реальностей, а не протиставиться злу, в якому обмежується і нищиться свобода людська. З пасивного сприймання дійсности, в якому головним є намагання зберегти те, що є, уродиться потурання комуністичній сваволі московського царства, відступ перед її наступом на свободу у світі аби зберегти спокій. Протилежне сприймання і підхід до змін у світі мають в царстві большевицької сваволі.

Керівництво большевицького світу завжди діє активно, використовуючи і накидаючи зміни в світі, большевики пропонують свої рецепти перебудови його силою, яка за марксівськогою догматикою є „ повитухою історії''. І хоч досі родились виродки, замість нормальних дітей, большевики обіцяють, що в майбутньому їхня сила спричинюватиме народження нормальних дітей. Активізм у сприйманні змінної дійсности дає і комуністичному світові з його сваволею перевагу: „Які б дурні рецепти вони не пропонували світові, — говорить А.Амальрик, — вони знають, що світ неминуче міняється, і вони хочуть ті зміни взяти в свої руки, робити їх по своєму''.

———

Визвольним подіям у країнах південної Африки Москва надає великого значення; в імперському царстві організуються спеціяльні комітети для підтримки африканських і азійських народів у їхній боротьбі не тільки проти колоніялізму, а й всього Західнього світу. Довший час існує в імперії „Совєтський Комітет солідарности країн Африки і Азії'', в діяльність його, начебто, активно включились суспільні сили СССР. Через той комітет „суспільство нашої країни подає всебічну підтримку борцям за свободу і незалежність, за мир і соціялістичний прогрес'' („Правда'' 2—12—77)

(Продовження буде)

Протопресвітер Сергій Кіндзерявий-Пастухів.

Звертаючись до основного

У 1930-тих роках (дати устійнити покищо не вдається) большевицька кліка зібрала поголовно всіх народних співців, кобзарів, лірників, які ще збереглися, ніби на якийсь з'їзд, навантажила в потяг і... слід по них канув (Л.Плющ це публічно потвердив перед світом). Фізично всі вони були каліками-сліпцями, безрадними; розправа не належала до складних. А що вони не були членами якоїсь партії, чи руху, чи організації, а простими жебраками, то й пам'ять про цей злочин майже не збереглася. Тимбільше, що була це доба великого й загального розгрому для України.

Але, виявляється, були одиниці не зачеплені цим народовбивством. Про одного такого, Федора Кушнерика (1875-1941), писали статті, навіть книжку склали. Став він, сліпий і неписьменний, аж членом Спілки Письменників України! І все це, в тих же 30-их роках. Згідно з совєтськими твердженнями, це був час „буйного розквіту кобзарства'', коли з'являлися і діяли, підтримувані „народолюбною владою'', капелі бандуристів і ансамблі народних музик та співців.

У чому ж таємниця?

Половина її, цієї таємниці, відкривається в статтях про того ж таки Кушнерика. „Так до його пожовтневого репертуару — пише якийсь Н.Т. в найновішій статті з 1975 — входить дума про Леніна „Була зима з відлигою'', пісні про події революції 1917р. і громадянської війни. В різні часи він складає свої пісні (тексти і мелодії) політичного змісту („Батько Ленін'', „Посівна кампанія'' та ін.), а в 1939р. — про возз'єднання західніх земель України в одній республіці.

Ось воно де: народний бард переключився на політичного підбрехача комуністичної партії. Значить, коли б інші на таке пішли, вижили б.

Але й для найтупіших очевидно, що таке короткотривале, тимчасове полагодження справи на дальшу мету не підходить: годі спирати все в безконечність на вистрілюванні інакшедумаючих. Треба створити базу для їх „перевиховання''. Отут то — друга половина таємниці.

Якраз ті ж 30-ті роки уважаються початком „буйного розквіту'' кобзарства. Бандуру доручено „удосконалити'' по принципу фортепіяно, з основною ідеєю зробити з неї обмежений ансамблевий інструмент: бандура пріма, секунда, бандура-альт, бас, контрабас...

Суть у цій думці — провідна комуністична ідея отарности. Цілком ясно, що ансамблі контролювати простіше, ніж солістів-виконавців. Одначе, це тільки формальний аргумент. Сама ідея сягає багато глибше. Ансамбль будується на підпорядкуванні індивідуальної волі основній, скажім, мистецькій чи духовній ідеї. Але коли підпорядкування вимушене, а саму ідею правляча кліка обертає у знаряддя своїх підлих цілей, тоді одиниці-капеляни автоматично перетворюються в отару безвольну, безідейну, а головно безсилу. Оце й є те, що потрібне комуністам: дух і серце отари, стада, культура коров'ячого фолкльору, як це дотепно визначив Мороз. Отака культура взагалі, а кобзарська зокрема, може собі „буйно розвиватися'' в УССР, ніхто їй мішати не стане.

Але якраз це, ніщо інше, і є сутністю нашої з комуністами суперечки: ми — за гідність і свободу чоловіка, вони — за отарні осяги стада. Ми за зріст індивідуальности перед лицем Божим, вони за її ліквідацію. У нас і у них діяметрально протилежні цілі, свідомість та ідеї. І це слід би було мати на увазі всім з-поміж тих, хто захоплюється осягами „культури'' в підсовєтській дійсності.

М. Лотоцький

АФРИКАНДЕРИ Й АПАРТЕЇД

Африкандери, або - як їх теж звуть — бури, становлять у Південній Африці 55 відсотків на всього 4,5 мільйона білих. Вони потомки голляндців, які прибули до Капляндії 1652-го року, себто 32 роки після приїзду корабля „Мейфлавер'' до Нової Англії. Коли голляндці прийшли до Кейп, тоді Південна Африка була насправді зовсім незаселена, тим самим вони мали таке ж право колонізувати цю територію, як мали британці право колонізувати в Північній Америці територію, яку опісля назвали Новою Англією. Пізніше прибули до Південної Африки французькі гугеноти, трохи німців, англійців. Решта білого населення — це люди, що говорять по-англійськи, з Британії й інших частин Европи, люди колишньої царської Росії, Литви, Німеччини, Італії й Еспанії.

Останніми роками африкандери взяли в свої руки всю контролю не тільки в політичній ділянці уряду, але теж у цивільній службі, поліції, армії. Чому ж африкандери й англійці не змішалися більше? Одною з причин є вдача й індивідуальність африкандерів. Вони — одна з найменших нових націй і бажають удержатися при житті. Їх мова, що походить з 17-го століття голляндської мови, була визнана офіційною щойно в 1920-их роках. Цей нарід через історичні обставини почувається оточеним загрозливим світом, а щоб жити своїм власним життям, не треба змішуватись з людьми іншої раси. Задля того навіть окремі школи існують для білих, а ще окремі для англійських дітей і дітей африкандерів. Батько англієць не може, навіть, якщо й хотів би, посилати своїх дітей до школи, в якій вчаться діти африкандерів. Африкандери не можуть посилати своїх дітей до школи, в якій вчаться діти по-англійськи. Та, не зважаючи на закон, римо-католицькі приватні школи в провінції Капляндії відкрили свої двері для дітей всіх рас, а приватні англіканські школи в цій провінції думають поступити подібно. У зв'язку з цим провінціяльні освітні адміністратори осудили інтеграцію і заявили, що позамикають ті школи. Адміністратор Кейпу заявив, що переведе нову реєстрацію шкіл, якщо вони не усунуть чорних дітей; родичі, які відмовлятимуться забрати своїх дітей, будуть притягнені до судової відповідальности. Хоч це непорозуміння між школами й урядом може прибрати непередбачені розміри й наробити багато шуму в парляменті, багато південно-африканських педагогів є за тим, щоб цю справу залишити в спокої для експерименту. Чорні батьки в Порт Елізабеті заявили, що післали своїх дітей до церковних шкіл, бо там краще навчання, а не задля спроби проти апартеїду.

В Йоганесбургу багато англіканських шкіл прийняли без неспокоїв дітей кольорових батьків(мішанців) Також приватні церковні школи в Намібії (півд.-зах. Африка) прийняли чорних дітей, а уряд не може припинити цього тому, що робляться приготування для створення мішаного уряду. Намібія (колишня німецька колонія) була під адміністрацією Південної Африки від Першої світової війни. Структура південно-африканського уряду внеможливлює найвищому судові одним розчерком пера скасувати інтеграцію, як це сталося зі сеґреґацією у ЗСА. Університет у Вітвотерсранді (у якому виклади відбуваються в англійській мові) прийняв студентів усяких рас лише на основі їх індивідуальних заслуг, звертаючи увагу на їх здібності. І вже вони матимуть нагоду студіювати з початком цього року. Коли минулого року відбувався референдум між студентами цього університету у справі допущення чорних, 92 відсотки студентів заявилися за допущенням.

Самособою, існує чимало суспільного змішання і мішаних подруж. Африкандери (бури) мали зовсім іншу історію ніж англійці. Африкандери є визнавцями кальвінської релігії. Англійці ніколи не були так загрожені, як африкандери. Як вплинула Бурська війна

(Закінчення на стор. 6-ій)

Іриней Лесинюк

МИКОЛА БУТОВИЧ — ЖИВОПИСЕЦЬ ГЛИБИННОГО УКРАЇНОЗНАВСТВА

(1)

Микола Бутович народився 6 грудня 1898 р., а від 21 грудня 1961 р. він перебуває у позасвіті, де, як кажуть, „ні болізні, ні печалі, тільки життя безконечне''. Згідно із цією теологічною тезою, „життя безконечне'' мають також твори людського розуму і духа.

Безперечно, твори мистця-маляра Миколи Бутовича мають також „життя безконечне'' своєю не тільки тематикою, але й своїм глибоким національно-духовим змістом. Сотні його мистецьких образів, що висять на стінах любителів живописного малярства, його мистецькі графічні рисунки розкидані сотнями по різних газетах, журналах і книжках, його ілюстрації оповідань, леґенд, казок у дитячих виданнях далі живуть і говорять про його велику мистецьку творчість, що відбила у собі глибинне українство.

Глибинне українство — це українське світовідчування усією глибиною душі і серця, яке виявляється у фолкльорній творчості, в народних віруваннях, демонології, танцях, музиці, літературній і мистецькій творчості, в гуморі і сатирі та взагалі в усьому українському побуті. Глибинне українство, згідно з наукою глибинної психології, виростає на так званому ендотимному тлі, тобто на позасвідомих почуваннях, які втілюються в любові, відчуваннях, релігії та візії, тобто уявленні позареального світу та уявленні кращого життя.

Схоплюють це глибинне українство творчий розум і керована розумом воля інтелектуалістів — геніїв, поетів, письменників, мистців, релігійних, культурних, політичних і державних діячів та взагалі обдарованих людей творчими елементами серед широкого людського загалу. Іншими словами можемо сказати, що глибинне українство здійснюють люди високого ідейного та духового тонусу, у яких є „щось'' вище за саме життя. Цим „щось'' — є мета життя, ідеали, принципи і бажання творити добро для своїх нащадків, для громади, для нації.

Кожний рід мистецтва та кожний рід професії і організації, від релігійних починаючи, а на виховних кінчаючи, на свій спосіб творять добро в залежності від духових наставлень творців до родини, громади, спільноти і нації. Глибинне українство, яке базується на етично-моральних засадах і на великому бажанні здійснювати наложені на нього Богом і суспільним законом завдання, велику увагу звертає на два життєві принципи: на самопізнання і самовизначення себе як окреме національне єство в конгльомераті суспільств, народів і націй.

Проповідниками самопізнання від найдавнішого часу аж до сьогодні були світлі постаті, що широкому загалові людей звертали увагу на духові вартості. Тими світлими постатями були провідники родин, родів, племен, князі, церковні єрархи і священики, учителі, професори, письменники, поети, мисленники, мистці та їм подібні.

Найяскравіше про самопізнання висловився мисленник Григорій Сковорода, покористувавшись фразою грецького філософа Сократа „пізнай себе'', додаючи від себе, „пізнай великий світ та світ малий, невидимий, а пізнавши їх, скажи другим, покажи несвідомим, намалюй, заграй, заспівай так, як можеш висловити даним Богом талантом''.

Самопізнання у глибинному українстві має ширше поняття від самопізнання себе. Воно ще поширюється на самопізнання свого роду, своєї громади, спільноти, нації, на самопізнання національної духової творчости, її історії, мови, літератури, культури, мистецтва, релігії і т.п. Докладніше кажучи, самопізнання у глибинному українстві сягає у праджерело творчости українського національного духа. Воно є заглибленням в психіку власну і у психіку нації, у її світовідчування, у її життя і буття.

Самопізнання і самоосвідомлення приводять кожну людину, кожну родину і кожну спільноту і нарід до завершення духового росту, до самовизначення, яке вони демонструють самостійністю і бажанням мати повну свободу у своїй суверенній і незалежній державі. Це самовизначення глибинного українства найкраще і найвиразніше висловив Тарас Шевченко у „Посланні'' словами:

Подивіться лишень добре,
Прочитайте знову
Тую славу, та читайте
Од слова до слова:
Не минайте ані титли,
Ніже тії коми,
Все розберіть, та й спитайте
Тоді себе: що ми?
Чиї діти? Яких батьків?
Ким, за що закуті?

Пізнавши своє минуле і освідомивши собі своє завдання, глибинне українство, згідно з метою, яку йому поставив Шевченко, мусить здійснити своє самовизначення:

В своїй хаті — своя правда,
І сила, і воля!

У самопізнанні, самоосвідомленні і самовизначенні, які є головними компонентами глибинного українознавства, головну ролю грають всі елементи, що складаються на означення нації, і способи і засоби, якими ці елементи розвиваються і здійснюються. Ними є мова, література, культура, мистецтво, музика і т.п. Одні із них, як поезія, музика і мистецтво діють на почування, другі, як проза, культура, побут і їм подібні, діють на розум.

В наслідок такого двоподілу діяння в глибинному українстві дуже часто брали верх почування і вони надавали йому чуттєвого характеру. Тому ми маємо багато поетів, музиків, мистців, а менше економістів, політиків, мислителів і т.п.

Це суспільне явище оправдане тим, що поезія, мистецтво й музика у нас виростали і виростають тоді, коли українська нація програвала визвольну боротьбу і опинялася під ворожою окупацією. Тоді жаль, туга і мрії брали верх над дійсністю, а такі роди літератури і мистецтва, як поезія, музика та малярство стають засобами для виявлення світовідчування.

У зв'язку з тим маємо два види знання і вислову наших думок і почувань: знання минулого, яке звичайно набувається вченням, баченням і слуханням з метою зафіксування у пам'яті і потім передання його письмом, а друге — знання, яке родиться зі світовідчуванням і яке веде за законом динамічної прогресії до творчого побудження психології поетів, музиків, мистців і т.д., які є найкращими виразниками глибинних світовідчувань та переживань.

При нагоді недавнього 80-річчя народження і 15-річчя смерти мистця-маляра Миколи Бутовича варто його мистецькою творчістю проілюструвати, як один із засобів виявлення глибинного українства.

Яків Гніздовський у статті „Майстер рівноваги між змістом і формою'', друкованій в „Літературній газеті'' (ч.5,1955) з приводу першої ретроспективної виставки Миколи Бутовича в Америці про його творчість пише:

„В час між двома світовими війнами мистецьке життя Европи було гостро поділене на поодинокі ідеологічні напрями, але Бутович не пов'язав себе з жадним напрямом чи школою і не став пропагатором якогось окремого стилю. Він ішов незалежним власним шляхом, засвоюючи здобутки новітнього мистецтва, які могли збагачувати його власні засоби вислову. У мистецтві Бутовича видно чи не всі формальні новини сторіччя, він перетворив їх у власний вислів і оперує ними вільно й дискретно. Цим Бутович зовсім сучасний''.

[Продовження буде]

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ПРОТОКОЛ

НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яке відбулося в днях 24-го до 28-го травня 1976 р. на Союзівці в Кергонксон, Н. Й.

(11)

КАСОВІ ПРИБУТКИ І ВИДАТКИ

від 1-го січня до 31-го грудня 1975 року

	Прибутки	Видатки
СІЧЕНЬ	606,429.97	492,478.00
ЛЮТИЙ	711,037.50	759,763.93
БЕРЕЗЕНЬ	698,033.44	654,508.05
КВІТЕНЬ	619,800.73	598,105.60
ТРАВЕНЬ	787,272.77	570,808.10
ЧЕРВЕНЬ	556,401.48	937,230.62
ЛИПЕНЬ	591,177.29	615,237.74
СЕРПЕНЬ	604,682.90	514,053.84
ВЕРЕСЕНЬ	1,050,926.04	1,128,777.90
ЖОВТЕНЬ	853.847.12	852,201.11
ЛИСТОПАД	617,910.69	642,736.12
ГРУДЕНЬ	824,236.06	719,461.82
Разом:	8,521,786.05	8,485,362.83

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис: Дуже дякую пане мґре Геврик. Чергового до звіту прошу головного контролера мґра Івана Винника.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЕРА МҐРА ІВАНА ВИННИКА

Головного контролера Івана Винника з переведеної провірки діяльности Фінансового Відділу Українського Народного Союзу в Джерзі Сиґі, Н.Дж. за час від дня 1-го січня 1975 року до дня 31-го грудня 1975 р.

Провірку переведено в днях від 20 березня 1976 до 26 березня 1976 року, в присутності головного касира пані Уляни Дячук і поодиноких працівників Фінансового Відділу.

На підставі предложених і перевірених книг та документів стверджено, що за час від дня 1-го січня 1975 р до дня 31-го гзудня 1975 р. вплинуло до каси Українського Народного Союзу:

ПРИХОДИ:

1. Членські вкладки:

Забезпечення на життя		$ 2,863,209.18
Забезпечення від випадків		70,620.42
Братський фонд		78,762.42
РАЗОМ членські вкладки		$ 3,012,592.02

2. Інші фонди:

Сирітський фонд		$ 8,750.00
Фонд Наглої Потреби		4,097.39
РАЗОМ інші фонди:		$ 12,847.39

3. Відсотки:

Від бондів		$ 1,190,319.60
Від уділів — дивіденда		6,065.92
Від гіпотечних позичок-морґеджів		287,878.71
Від позичок членам		20,792.18
Від ощадностевих банкових конт		6,489.26
РАЗОМ відсотки:		$ 1,511,545.67

4. Реальности:

Чинші з будинків при 83 Ґренд вул.		$ 13,039.50

Чинші від перебраних будинків:

Бронкс		27,093.80
Бронкс — Дейли евеня		1,542.62
Ню Йорк		20,496.97
РАЗОМ реальности		$ 62,172.89

5. Інші впливи:

Зворот за реасекурацію		$ 4,172 00
Підвищення вартости бондів		3,720.09
Дохід з продажі бондів		63.06
З виміни канадійських долярів		5.50
Податки від реальностей		1,313.21
З продажі книжок		12,818.25
Дахід з перебраних будинків		6,632.33
РАЗОМ інші впливи		$ 28,724.44
РАЗОМ приходи УНСоюзу		$ 4 627,882.41

6. Видавництво „Свобода"	$ 505,670.24	$ 505,670.24
7. Союзівка	395,018.62	395,018.62
РАЗОМ приходи		$ 5,528,571.27

8. Бонди:

Вплинуло з продажі бондів	$ 1,501,323.89	$ 1,501,323.89

9. Гіпотечні позички -морґеджі:

Вплинуло з гіпотечних позичок	934,497.35	934.497.35

10. Позички членам:

Вплинуло з позичок	94,455.83	94,455.83

11. Українська Національна Корпорація:

Вплинуло з позички	240,000.00	240,000.00

12. Реальности:

З продажі перебраних будинків	32,622.98	32,622.98

13. Амортизаційний фонд:

Амортизація реальн. Кергонксон	14,714.14	
Аморт. друкарських машин	2,792.03	
Аморт. електричних машин	3,165.23	
Аморт. реальностей в Ню Йорку	3,273.34	
РАЗОМ: Амортизаційний фонд		23,944.74
14. Різні переливи	$ 166,369.99	166,369.99
РАЗОМ касові приходи:		$ 8,521,786.05

ВИДАТКИ

1. Виплати грамот:

Дозрілі грамоти	$ 936,465.41	
Посмертні грамоти	721,288.94	
Передчасно випл. грамоти	239,649.73	
Подвійне забезпечення	8,500.00	
Забезпечення АДД	5,000.00	
Виплати дітям, що їх родичі померли	4,751.99	
РАЗОМ виплати грамот		$ 1,915,656.07

2. Сирітський фонд:

Виплата з сирітського фонду	$ 5,588.01	$ 5,588.01

3. Дивіденда:

Виплачено дивіденду	457,157.03	$ 457,157.03

4. Кошти адміністрації:

а) Персональні видатки:

Платні Екзекутиви	$ 77,000.00	
Платні працівників	203,260.30	
РАЗОМ персональні видатки:		$ 280,260.30

б) Забезпечення працівників:

Пенсійний фонд	$ 84,966.00	
Хворобове забезпечення	18,378.91	
Групове життєве забезпечення	6,442.28	
Безробіття	7,964.94	
Обезпечення від випадків	3,726.00	
Соціяльне забезпечення	27,601.66	
Податки	160.98	
РАЗОМ забезпечення працівників:		$ 149,240.77

в) Річеві видатки:

Друки	$ 26,171.11	
Канцелярійні приладдя	4,936.71	
Поштові оплати	11,015.39	
Телефони, телеграми	8,796.30	
Асекурація будинків	7,497.00	
Винайм і обслуга машин	9,830.97	
Виготовлення дивіденди	5 615.94	
Інші видатки	7,362.08	
РАЗОМ річеві видатки:		$ 81,225.50

г) Кошти подорожей, засідань і репрезентацій:

Кошти подорожей	$ 21,830.28	
Кошти засідань Гол. Уряду	24,624.53	
Кошти Контрольної Комісії	6,793.76	
РАЗОМ кошти подорожей, засідань і репрезен.		$ 53,248.57

5. Організаційний Відділ:

Відділові секретарі	$ 278,882.92	
Винагорода за нових членів	49,354.52	
Винагорода пред. і касирам	2,065.00	
Платні обласних організаторів	16,718.94	
Зворот коштів подорожі організ.	10,882.52	
Кошти Окружних Зборів	1,387.33	
Друки і оголошення	12,498.30	
Лікарські бадання нових членів	5,102.55	
Головний лікар	1,500.00	
РАЗОМ Організаційний Відділ:		$ 378,392.08

6. Кошти інвестицій:

Обниження вартости бондів	$ 7,420.92	
Обслуга при бондах (банки)	5,173.95	
Відсотки від закуплених бондів	12,981.58	
Страта при продажі бондів	32,948.26	
Страта на гіпотечній позичці	6,773.06	
Інші інвестиційні видатки	75.00	
РАЗОМ інвестиційні видатки:		$ 65,372.77

7. Конвенція:

Кошти 28-ої Конвенції	$ 10,030.00	$ 10,030.00

8. „Свобода":

Виплата за членів УНС	$ 253,200.00	$ 253,200.00

9. Допомоги-пожертви:

Допомога членам	$ 31,460.00	
Пожертви організаціям	20,230.20	
Фонд Наглої потреби	735.58	
РАЗОМ допомоги, пожертви		$ 52,425.78

10. Комісії:

Стипендійна	$ 16,240.35	
Спортова	3,570.10	
РАЗОМ комісії:		$ 19,810.45

11. Реальности:

Вдержання власних будинків	$ 15,554.65	
Вдержання перебраних будинків	28,771.07	
в Бронксі і Ню Йорку	23,079.56	
РАЗОМ реальности:		$ 67,405.28

12. Інвентар:

Купно інвентаря	$ 5,283.09	$ 5,283.09

13. Інші виплати:

Премії за реасекурацію	$ 11,300.47	
Актюар за оцінку грамот	13,133.68	
Асекураційні відділи за дозволи	26,861.99	
Вкладки до асекур. відділів	1,727.67	
Правні поради	3.238.00	
Податки Канада	25,508.17	
Відсотки від Сирітського Фонду	899.33	
РАЗОМ інші виплати		$ 82,667.31

14. Амортизація:

Амортизація будинків-приміщень	$ 14,714.14	
Амортизація інвентаря	2,792.03	
Амортизація машин	3,165.23	
РАЗОМ амортизація		$ 20,671.40
15. РАЗОМ ВИДАТКИ УНС		$ 3,897,634.41
15. Видавництво „Свобода"	$ 507,169.20	$ 507,169.20
16. Союзівка	$ 376,223.60	$ 376,223.60
		$ 4,781,027.21

РАЗОМ ВИДАТКИ:

17. Бонди:

Закуплено бондів на суму	$ 2,036,175.24	$ 2,036,175.24

18. Уділи:

За належні відсотки закуплено уділи	$ 6,036.42	$ 6,036.42

19. Гіпотечні позички-морґеджі:

Уділено морґеджів на суму	$ 232,112.80	$ 232,112.80

20. Позички членам:

Уділено позички членам	$ 74,275.80	$ 74,275.80

21. Українська Національна Корпорація:

Уділено позичку	$ 1,155,000.00	$ 1,155,000.00

22. Реальности:

Збільшено вартість Союзівки	$ 22,824.06	
Зрільшено вартість реальн. в Б.	2,400.00	
РАЗОМ реальности		$ 25,224.06

23. Інвентар:

Закуплено друкарські машини	$ 7,605.31	
Закуплено елетр. машини	1,536.00	
РАЗОМ інвентар		$ 9,141.31

24. Різні переливи:

Різні переливи	$ 166,369.99	$ 166,369.99
РАЗОМ КАСОВІ РОЗХОДИ		$ 8,485,362.83
Готівка в банках на день 1. 1. 1975 р.	$ 411,082.65	
Приходи в 1975 році	$ 8,521,786.05	
Розходи в 1975 році		$ 8,485,362.83
Готівка в банках на день 31. 12. 1975		$ 447,505.87
РАЗОМ:	$ 8,932,868.70	$ 8,932,868.70

Готівка в сумі 447,505.87 дол. ульокована в 14-ох банках: Джерзі Сиґі (5), Ню Йорк (3), Елізабет, Н. Дж. (1), Елленвілл, Н. Й. (1), Кінґстон, Н. Й. (1), Філядельфія (1), Канада (2).

ПРИХОДИ І ВИДАТКИ УНС ЗА 1975 РІК

	Приходи	Видатки	Різниця
Членські вкладки	$3,012.592.02		
Інші фонди	12,847.39		
Відсотки	1,511,545.67		
Реальности	62,172.89		
Інші впливи	28,,724.44		
Виплати грамот		$ 1,915,656.07	
Сирітський Фонд		5,588.01	
Дивіденда		457,157.03	
Кошти адм.: платні		280,260.30	
Кошти адм.: забез. працівників		149,240.77	
Кошти адм.: річеві видатки		81,225.50	
Кошти под. і засідань		53,248.57	
Організ. Відділ		378,392.08	
Кошти інвестицій		65,372.77	
Конвенція		10,030.00	
„Свобода"		253,200.00	
Допомога-пожертви		52,425.78	
Комісії		19,810.45	
Реальности		67,405.28	
Інвентар		5,283.09	
Інші виплати		82,667.31	
Амортизація		20,671.40	
Разом приходи УНС	$ 4,627.882.41		
Раом видатки УНС		$ 3,897,634.41	
Надвижка УНС			$ 730,248.00+
В-во „Свобода"	505,670.24		
В-во видатки		507,169.20	
В-во страта			$ 1,498.96—
Союзівка приходи	395,018.62		
Союзівка видатки		376,223.60	
Союзівка надвишка			$ 18,795.02+
Разом Приходи:	$ 5,528,571.27		
Разом видатки		$ 4,781,027.21	
Разом надвишка:			$ 747,544.06
РАЗОМ:	$ 5,528,571.27	$ 4,781,027.21	$ 747,544.06

РОЗПОДІЛ ПРИХОДІВ І ВИДАТКІВ НА ПООДИНОКІ ФОНДИ УНС ЗА 1975 Р.

	Приходи	Видатки	Різниця
Забезпеч. Фонд	$ 4,992,924.28	$ 4,317,066.37	$ 675,857.91
Братський фонд	117,832.89	79,203.31	38,629.58
Сирітський фонд	16,718.46	7,770.92	8,947.54
Фонд Захисту	395,018.62	376,223.60	18,795.02
Фонд Наглої Потреби	6,077.02	763.01	5,314.01
РАЗОМ:	$ 5,528,571.27	$ 4,781,027.21	$ 747,544.06

БІЛЯНСИ

НА ДЕНЬ 31 ГРУДНЯ 1974 І 1975 РОКИ

Активи стан чинний	31. 12. 1974 р.	%	31. 12.1975 р.	%	Різниця
Готівка в банках	$ 411,082.65	1.05	$ 447,505.87	1.1_	
Бонди	24,888,435.47	63.34	25,423,286.82	63.50	+ 534,851.35
Уділи	514,972.83	1.31	521,009.25	1.30	+ 6,036.42
Гіпотечні позички	4,862,831.52	12,38	4,160,446.97	10.39	— 702,384.55
Позички членам	531,724.35	1.35	511,544.32	1.28	— 20,180.03
Позичка УНКорпорації	7,277,270.70	18.53	8,192,270.70	20.46	+ 915,000.00
Реальности	697,325.23	1.77	671,938.83	1.68	— 25,386.40
Інвентар	106,783.77	.27	100,967.82	[illegible]	[illegible]
Разом активи:	$ 39,290,426.52	100.00	$ 40,037,970.58	100.00	+ 747,544.06
Пасиви (стан довжний)					
Фонд забезпечений	$ 38,695,749.06	98.49	$ 39,371,606.97	98.34	+ 675,857.91
Фонд Братський	177,621.92	.45	216,251.50	.54	+ 38,629.58
Фонд Сирітський	166,751.58	.43	175,699.12	.44	+ 8,947.54
Фонд Захисту	210,180.25	.53	228,975.27	.57	+ 18,795.02
Фонд Наглої Потреби	40,123.71	.10	45,437.72	.11	+ 5,314.01
Разом пасиви:	$ 39,290,426.52	100.00	$ 40,037,970.58	100.00	+ 747,544.06
Резерва на покриття					
Грамот	$ 28,732,890.75	73.13	$ 29,191,292.39	72.91	+ 458,401.64
Власні фонди	$ 10,557,535.77	26.87	10,846,678.19	27.09	+ 289,142.42
РАЗОМ:	$ 39,290,426.52	100.00	$ 40,037,970.58	100.00	+ 747,544.06

Оцінка активів:	Книжкова вартість	Ринкова вартість	Різниця
Бонди	$ 25,423,286.82	$ 19,496,253.92	$ — 5,927,032.90
Уділи	521,009.25	106,829.14	— 414,180.11
РАЗОМ:	$ 25,944,296.07	$ 19,603,083.06	— 6,341,213.01

ОЦІНКА ЧЛЕНСЬКИХ ГРАМОТ:

1970 рік 134,23%, 1971 рік 133.16%, 1972 рік 136.37%, 1973 рік 138.03%, 1974 рік 137.10%, 1975 рік 137.62%.

СМЕРТНІСТЬ ЧЛЕНІВ:

1970 рік 54.71%, 1971 рік 57.22%, 1972 рік 65.10% 1973 рік 52.79%, 1974 рік 61.03%, 1975 рік 51.33%.

ВІДНОШЕННЯ ОДЕРЖАНИХ ВІДСОТКІВ ДО ІНВЕСТИЦІЙ
(по відтягненню видатків).

1970 рік 4.61%, 1971 рік 4.74%, 1972 рік 5.09%, 1973 рік 5.50%, 1974 рік 3.84%, 1975 рік 3.77%.

ПОЯСНЕННЯ ДО ПООДИНОКИХ РАХУНКІВ

Бонди:

Стан бондів на день 1. 1. 1975 р.	$ 24,888,435.47	
В часі року інвестовано в бонди	2,032,455.15	
Підвищено вартість бондів	3,720.09	
В часі року продано бондів		$ 1,493.902.97
Обниженo вартість бондів		7,420.92
Стан бондів на день 31 грудня 1975 р.		$ 25,423,286.82
РАЗОМ:	$ 26,924,610.71	$ 26,924,610.71

Бонди здепоновані:

в Комершел Трост Комп. М. 841	$ 21,565,576.22
в Забезпеченевому уряді в Оттаві	3,857,710.60
РАЗОМ:	$ 25,423,286.82

Як запоруку на уділення позички для Української Національної Корпорації, Український Народний Союз заручив бондами на суму 2,505,000.00 дол., які здепоновані в Комершел Трост Компані — конто число М 841.

Уділи:

Стан уділів на 1 січня 1975 р.	$ 514,972.83	
В 1975 закуплено 753,912 уділів (належні відсотки) Колоніял Кон. Фонд	6,036.42	
Стан уділів на 31 грудня 1975 р.		$ 521,009.25
РАЗОМ:	$ 521,009.25	$ 521,009.25

Вартість уділів:	Книжкова	Ринкова
1 Колоніял Конвертабле Фонд Інк. 10,709,470 уділів	$ 119,609.25	$ 86,104.14
2 Гемілтон Інвестмент Тр. Юнітс 20,000 уділів	400,000.00	20,000.00
3 Мерріл, Линч, Персі, Феннер і Сміт Ко. 50 уділів	1,400.00	745.00
РАЗОМ:	$ 521,009.25	$ 106,829.14

Гіпотечні позички-морґеджі:

Стан гіпотечних позичок на день 1. 1. 1975 р.	$ 4,862,831.52	
В 1975 р. уділено позичок	232,112.80	
В 1975 сплачено позичок		$ 934,497.35
Стан позичок на 31 грудня 1975 р.		4,160,446.97
РАЗОМ:	$ 5,094,944.32	$ 5,094,944.32

На день 31 грудня 1975 р. було:

251 позиок в Америці на загальну суму		$ 3,348,723.90
35 позичок в Канаді на загальну суму		811,723.07
286 РАЗОМ:		4,160,446.97

В 1975 р. сплачували позички реґулярно:

236 позичок в Америці на загальну суму	$ 3,079,360.26	
35 позичок в Канаді на загаль ну суму	811,723.07	
271 РАЗОМ		$ 3,891,083.33

Залеглості менші як три місяці:

2 позички Чікаґо	$ 11,682.69	
1 позичка Джерзі Ситі	242.47	
6 позичок Ню Йорк	$ 135,548.88	
9 РАЗОМ:		$ 147,474.04

Залеглості понад три місяці:

4 позички Бронкс	$ 98,131.89	
1 позичка Форд Ситі	23,757.71	
5 РАЗОМ:		$ 121,889.60
РАЗОМ:		$ 4,160,446.97

Позички членам:

Стан позичок на день 1. 1. 1975	$ 531,724.35	
В 1975 уділено позичок	52,805.00	
В 1975 дописано відсотки	20,792.18	
В 1975 повернено грошеві звороти	678.62	
В 1975 сплачено позичок		$ 80,558.69
В 1975 перенесено до грошевих зворотів		13,897.14
Стан позичок на 31 грудня 1975		$ 511,544.32
РАЗОМ:	$ 606,000.15	$ 606,000.15

Українська Національна Корпорація:

Стан позички на 1 січня 1975 р.	$ 7,277,270.70	
Уділено позичку	$ 1,155,000.00	
Сплачено позичку		$ 240,000.00
Стан позички на 31 грудня 1975		8,192,270.70
РАЗОМ:	$ 8,432,270.70	$ 8,432,270.70

Реальности:

Стан реальностей на 1 січня 1975	$ 697,325.23	
Підвищено вартість в Кергонксоні	22,824.06	
Підвищено вартість в Бронксі	2,400.00	
Продаж реальностей в Бронксі		$ 32,622.98
Амортизація будинків в Кергонксоні		14,714.14
Амортизація будинків в Ню Йорку		3,273.34
Стан реальностей на 31 грудня 1975 року.		671,938.83
РАЗОМ:	$ 722,549.29	$ 722,549.29

Книжкова вартість будинків:

Союзівка Кергонксон	$ 573,851.40
Головний Уряд Джерзі Ситі	30,000.00
Перебрані будинки в Бронксі	40,475.41
Перебрані будинки: Ню Йорк	27,612.02
РАЗОМ:	$ 671,938.83

Інвентар (машини):

Стан інвентаря на 1 січня 1975 р.	$ 106,783.77	
В 1975 р. закуплено друкарські машини	7,605.31	
В 1975 р. закуплено електричні машини	1,536.00	
Амортизація друкарських машин		$ 2,792.03
Амортизація електр. машин		3,165.23
Стан інвентаря на 31 грудня 1975		109,967.82
РАЗОМ:	$ 115,925.08	$ 115,925.08

Рух членів: (приєднування нових членів, сума забезпечення, стан членів:

(По рокам:)	Нові члени	Сума забезпечення	Пересічна сума
1966	4,994	$ 8,893,600.00	1,780.00
1967	4,400	8,032,000.00	1,825.00
1968	3,872	7,180,000.00	1,855.00
1969	5,462	10,108,000.00	1,850.00
1970	5,252	9,734,900.00	1,853.00
1971	4,056	8,429,000.00	2,078.00
1972	4,216	8,967,000.00	2,126.00
1973	4,668	11,249,000.00	2,409.00
1974	4,005	9,672,000.00	2,415.00
1975	3,111	7,537,000.00	2,422.00

Стан членів на день 31 грудня 1975 р.	88,112
Сума забезпечення 1975 р.	$ 156,211,325.00
Сума забезпечення 1974 р.	154,495,304.00
Збільшено суму забезпечення	1,716,021.00
Стан членів на день 31 грудня 1975 р. виносив	88,112
і в порівнянні з минулим роком 1974	89,069
Зменшився на	**957**

БІЛЯНСИ НА ДЕНЬ 31 ГРУДНЯ 1974-1975

Активи (стан чинний)	31. 12. 1974 р.	31. 12. 1975 р.	+ — Різниця
Готівка в банку	$ 36,052.62	$ 106,454.12	+ 70,401.50
Площа	54,647.81	54,647.81	
Будинок	12,414,087.46	12,639,570.80	+ 225,483.34
Машини	2,175.67	2,175.67	
РАЗОМ:	$ 12,506,963.56	$ 12,802,848.40	+ 295,884.84
Пасиви (стан довжний)			
Короткоречинцеві позички	$ 12,665,270.70	$ 13,038,170.70	+ 372,900.00
Уділи	100.00	100.00	
Наперід заплачені чинші		57,459.54	+ 57,459.54
Забезпечення на чинші		14,162.07	+ 14,162.07
РАЗОМ:	$ 12,665,370.70	$ 13,109,892.31	+ 444,521.61
Страта 1974 і 1975	— 158,407.14	— 307,043.91	+ 148,636.77
РАЗОМ:	$ 12,506,963.56	$ 12,802,848.40	+ 295,884.84
Стан позичок на день 31 грудня			
Український Народний Союз	$ 7,277,270.70	8,192,270.70	+ 915,000.00
Фирст Джерзі Нейшенел Банк 7.25%	2,015,000.00	1,200,000.00	— 815,000.00
Комершел Трост Компані 6.75%	1,980,000.00	2,400,000.00	+ 420,000.00
„Самопоміч Ню Йорк	800,000.00		— 800,000.00
Члени УНС — боргові зобов. 8%	593,000.00	1,245,900.00	+ 652,900.00
РАЗОМ:	$ 12,665,270.70	$ 13,038,170.70	+ 372,900.00

ДОТАЦІЇ

	Ухвалено в 1975 р.	Виплачено за 1975 р.	Виплачено за 1974 р.
Світовий Конгрес Вільних Українців, Канада	$ 2,000.00	$ 2,000.00	
Український Конгресовий Комітет Америки	2,000.00	2,000.00	1,250.00
Катедра св. Софії в Римі	500.00	500.00	500.00
Консисторія Української Православної Церкви	500.00	500.00	2,000.00
Наукове Товариство ім. Шевченка ЗСА	500.00	500.00	
Українська Вільна Академія НАУК (УВАН) ЗСА	500.00	500.00	
Український Вільний Университет, Мюнхен	500.00	500.00	
Пласт, ЗСА	500.00	500.00	500.00
Спілка Української Молоді Америки (СУМА	500.00	500.00	500.00
Крайовий Комітет 200-ліття Америки і 100-ліття	1,000.00	100.00	
Українське Історичне Товариство (УТІ)	500.00		
Комітет Українців Канади	300.00	300.00	
Союз Українських Студентських Організацій	300.00	300.00	
Наукове Товариство ім. Шевченка, Канада	250.00	250.00	200.00
Союз Українок Америки (Музей)	250.00	250.00	
Студії Українознавства на Пен. університеті	250.00	250.00	
Вільна Академія Наук (УВАН), Канада	200.00	200.00	
Молоді Українські Націоналісти (МУН), ЗСА	200.00	200.00	
ОДУМ, ЗСА	200.00		
Пласт, Канада	150.00	150.00	250.00
Спілка Української Молоді, Канада	150.00	150.00	250.00
Союз Українських Студентів, Канада	150.00	150.00	
ОДУМ, Канада	150.00		
МУН, Канада	150.00		
Комітет будови пам'ятника Лесі України, Канада	100.00	100.00	
Комітет будови пам'ятника Т. Шевченка, Парагвай	100.00		
Українська Капеля Бандуристів, Америка	100.00		
Українське Спортове Т-во „Леви", Чікаго	—		250.00
Українське Спортове Т-во „Львів", Клівленд	—		250.00
Укр. Католицька парафія свв. Володимира і Ольги Чікаго	—		500.00
Слов'янський Студентський Клюб при Ситі Коледж	—		200.00
Український Золотий Хрест, ЗСА	—		100.00
Карпатський Дослідчий Центр, ЗСА	—		100.00
Батьківськи йКомітет при школі св. Юра в Ню Йорку	—		100.00
Василь Авраменко, ЗСА	—		100.00
Разом ухвалено в 1975 р.	$ 12,000.00		
Разом виплачено в 1975 за 1975 рік			7,050.00
Разом виплачено в 1975 за 1974 рік		9,900.00	
Виплачено в 1975 р. поза бюджетом:			
Курси Українознавства на Союзівці			2,930.20
Коледж св. Петра в Джерзі Ситі			250.00
Видання „Українці в Америці"			100.00
РАЗОМ виплачено в 1975 році			$ 20,230.20

В 1975 р. преліміновано дотацій на	$ 12,000.00
В 1975 р. виплачено за 1975 рік	9,900.00
Залишається до вирівняння за 1975 р.	$ 2,100.00

ПОРІВНЯННЯ ПРИХОДІВ І ВИДАТКІВ З ПРЕЛІМІНАРЕМ БЮДЖЕТУ ЗА 1975 РІК

Приходи:

	Преліміновано	Вплинуло	Різниця	%
Членські вкладки	$ 3,025,000.00	$ 3,012,592.02	— 12,407,98	99.59
Відсотки	1,523,000.00	1,511,545.67	— 11,454.33	99.25
Реальности	75,000.00	62,172.89	— 12,827.11	82.90
Інші приходи	, 26,500.00	41,571.83	+ 15,071.83	177.95
РАЗОМ приходи УНС	$ 4,649,500.00	$ 4,627,882.41	— 21,617.59	99.53
Видавництво „Свобода"	$ 520,000.00	505,670.24	— 14,329.76	97.24
Союзівка	370,000.00	395,018.62	+ 25,018.62	106.76
РАЗОМ:	$ 5,539,500.00	$ 5,528,571.27	— 10,928.73	99.80

Видатки:

	Преліміновано	Вплинуло	Різниця	%
Виплати грамот	$ 1,890,000.00	$ 1,915,656.07	+ 25,656.07	101.35
Кошти адм. платні	320,000.00	280,260.30	— 39,739.70	87.58
Кошти адм.: забезпечення	141,000.00	149,240.77	+ 8,240.77	105.85
Кошти адм.: річеві видатки	125,500.00	81,225.50	— 44,274.50	64.72
Кошти засідань, подорожей, репрезент.	50,000.00	53,248.57	+ 3,248.57	106.50
Організаційний Відділ	425,000.00	378,392.08	— 46,607.92	89.03
Кошти інвестицій	60,000.00	65,372.77	+ 5,372.77	108.95
Дивіденда	487,000.00	457,157.03	— 29,842.97	93.87
Конвенція	65,000.00	10,030.00	— 54,970.00	15.40
Допомоги-пожертви	52,000.00	52,425.78	+ 425.78	100.78
„Свобода" за членів	290,000.00	253,200.00	— 36,800.00	87.31
Комісії	25,100.00	19,810.45	— 5,289.55	78.92
Реальности — вдержання	30,000.00	67,405.28	+ 37,405.28	224.68
Інвентар		5,283.09	+ 5,283.09	—
Амортизація	20,000.00	20,671.40	+ 671.40	103.36
Інші виплати	40,000.00	88,255.32	+ 48,255.32	220.64
РАЗОМ [illegible]ки УНС	$ 4,020,600.00	$ 3,897,634.41	— 122,965.59	96.94
Видавництво „Свобода"	520,000.00	507,169.20	— 12,830.80	97.53
Союзівка	355,000.00	376,223.60	+ 21,223.60	105.98
РАЗОМ:	$ 4,895,600.00	$ 4,781,027.21	— 114,572.79	97.65
Надвишка	$ 643,900.00	747,544.06	+ 103,644.06	116.09
РАЗОМ:	$ 5,539,500.00	$ 5,528,571.27	— 10,928.73	99.80

ПОРІВНЯННЯ ПРИХОДІВ І ВИДАТКІВ ЗА РОКИ 1974/1975

	Приходи	Видатки	Різниця
1974 рік	$ 5,538,873.74	$ 5,059,805.65	+ 479,068.09
1975 рік	5,528,571.27	4,781,027.21	+ 747,544.06
Різниця в долярах	— 10,302.47	— 278,778.44	— 268,475.97
Різниця у відсотках	0.19	— 5.50	+ 56.00

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА КОРПОРАЦІЯ:

Приходи:

Чинші	$ 588,173.42		
Паркування	805.00		
Зворот за телефони	170.05		
Разом приходи	$ 589,148.47		
Видатки:			
Оперативні:			
Газ, електрика, вода		$	106,,602.96
Чищення будинку, направи			23,992.76
Податки від площі			16,079.70
Податки від приходів			57,938.09
Асекурація			16,354.64
РАЗОМ оперативні видатки		$	220,968.15
Адміністраційні видатки:			
Платні		$	31,739.81
Книговедення			800.00
Податки від платень і соц. забез			2,135.62
Госпіталізація			1,126.92
Канцелярійні приладдя			1,128.99
Друки			346.87
Нічний сторож			922.00
Дозволи			959.25
Оголошення			12,559.32
Передплати			7.00
РАЗОМ адміністраційні видатки		$	51,725.78
РАЗОМ оперативні і адм. видатки		$	272,693.93
Відсотки:			
Фирст Джерзі Націонал Банк, Джерзі Ситі		$	153,964.81
Комершел Трост Компані Джерзі Ситі			196,785.84
„Самопоміч" Ню Йорк			56,620.17
Члени УНС боргові зобов'язання			57,720.49
РАЗОМ відсотки		$	465,091.31
РАЗОМ видатки		$	737,785.24
Страта за 1975 рік		—	148,636.77
РАЗОМ:	$ 589,148.47	$	589,148.47
Страта за 1975 рік		$	148,636.77
Недописані відс. для УНС за 1975			802,932.00
Незаплачений податок за 1975			65,335.12
РАЗОМ:		$	1,016,903.89

До суми 1,016,903.89 дол. належить додати амортизацію будинку 2% в річному відношенні т. є 252,791.40 дол.

Кошти будови дому в 1975 зросли на суму 225,483.34 дол. в порівнянні з 1974 р., і на день 31 грудня 1975 р. виносили 12,639,570.80 дол. Ця сума збільшиться в 1976 р. на 702,398.00 дол., яку то суму арбітраж признав контракторові. Згадану суму 702,398.00 Корпорація Дому виплатила контракторові. Кошти будови дому на день перевірки виносили 13,341,968.80 дол. При цьому належить звернути увагу, що в цій сумі є включені відсотки виплачені по день 31 грудня 1975 р. американським банкам, „Самопомочі" і членам УНС в сумі 1,055,785.31 дол.

Стан позичок збільшився на суму 372,900.00 дол. Деякі субконтрактори мають ще претенсії до Корпорації, які на підставі правних дорадників-експертів не повинні бути виплачені.

У книгах і звітах Корпорації не подано залеглих відсотків від уділеної позички Українським Народним Союзом за роки пів 1973, 1974, 1975 в сумі 1,734,387.15 дол. (1973 — 263,017.03 дол., 1974 — 668,438.12 дол. і 1975 — 802,-932.00 дол.).

З приємністю належить ствердити, що вплати членів Українського Народного Союзу на боргові зобов'язання в 1975 р. збільшилися на суму 652,900.00 дол. і на день 31-го грудня 1975 р. осягнули суму 1,245,000.00 дол., а на день перевірки в березні 1976 р. збільшилися на поважну суму і переступили 1,500,000.00 дол. Це вказує на велике довір'я членів УНС, до стабільного фінансового стану УНС і його Головного Уряду.

На підставі заключених контрактів на винаймлені поверхи, фінансовий стан Корпорації в 1976 році буде першим в історії Корпорації, який викаже білянсову надвишку. Передбачені приходи і видатки в 1976 році будуть виглядати слідуючо:

Приходи:

Чинші	$	1,005,000.00

Видатки:

Видатки оперативні і адміністраційні	$	340,000.00
Передбачений зиск-надвишка	$	665,000.00
Відсотки американським банкам і членам	$	465,000.00
Залишається надвишка	$	200,000.00

яку буде можна зужити на покриття сплати капіталу в чужих банках, або в Українському Народному Союзі, на покриття позички, або залеглих відсотків. В сумі 465,000.00 дол. відсотки: є включені тільки відсотки американським банкам і членам УНС. Належні відсотки Українському Народному Союзові в цій сумі не є включені.

Доповняючі звіти будуть передискутовані на спільному засіданні Контрольної Комісії в дні 23 травня 1976 р. і зреферовані у формі резолюцій і рекомендацій на спільному засіданні Головного Уряду в місяці травні 1976 р.

Головний контролер мґр Іван Винник у доповненні до свого друкованого звіту з перевірки діловодства Фінансового Відділу подав наступне: Тому що пані Уляна говорила вам про фінанси, я хочу подати коротко наш стан. В минулому році ми перейшли суму трьох мільйонів у зібраних членських вкладках. Ця сума зібраних вкладок виносила $3,012,592.02. Всі наші приходи дали суму $5,528,571.-27, а всі видатки виносили разом $4,781,027.21, так що ми заробили на чисто нетто $747,544.06. В порівнянні з минулим роком це була надвишка на $268,475.97. Наше майно перейшло у звітовому році сорок мільйонів долярів і сума його дійшла до $40,037,970.58, а резерва виносить $10,846,-678.19. Ми збільшили у звітовому році інвестиції в бонах на $534,857.35, позичку Корпорації Української Будівлі на $915,000.00, а зменшили гіпотечні позички на суму $702,-384.55. Наша оцінка грамот виносила 137%, тобто на 37% більше, як того вимагає уряд. Значить наш фінансовий стан є добрий, так що ми можемо дозволити собі на більші видатки, про що будемо говорити пізнійше. Смертність наших членів виносила 51.53. Як порівняти її зі смертністю минулого року, яка виносила 61.03, то вона зменшилася на цілих 10 відсотків. Це також добрий стан — це заслуга нашого головного секретаря (я не хочу його перехвалити), але це доказ, що він добре провіряв аплікації наших нових членів. Наші інвестиції дали нам в звітовому році 3.77% пересічного прибутку, що є дуже низьким від ряду років. Але на те є причина, бо ми не дістаємо відсотків від позички, що її уділив УНСоюз Корпорації Української Будівлі. Коли б ми були взяли біля $800,000 відсотків за цю позичку, тоді процентова стопа інвестицій відразу зросла б до приблизно 6%, тобто до висоти приходів з інвестицій, що їх мають наші українські банки, чи кредитівки „Самопомочі". Щодо інвестицій, хочу з приємністю ствердити, що є деяка поправа. Тоді, коли попередніми роками був якийсь застій, чи то була така ситуація, а може було тяжко Екзекутиві перейти до переоцінки інвестицій, то в цьому році зайшла дуже поважна поправа. Ми перевели виміну низьковідсоткових бондів на вищевідсоткові та при таких трансакціях виказали, що ми не тільки не понесли втрати, але і виказали надвишки. В 1975-ому році закуплено бондів за $2,036,175.24, а продано бондів на $1,501,323.89. Якщо ви читали звіти Екзекутиви, то побачили там в одному випадку при продажу бондів надвишку в сумі $3,802.00, в другому випадку — 2,013.00, а в третьому — $1,602.00, тобто разом $7,500.00. Це сталося тому, що ми низьковідсоткові бонди на 2 і 3/4% виміняли на високовідсоткові на 10% і вище. Тому я і хочу підчеркнути, що в тому напрямі є великий поступ. Я думаю, що в такій ситуації, як прийде теж поправа з домом, ми зможемо в наступному році похвалитися більшими відсотками від наших інвестицій. На одержання позички на Корпорацію Української Будівлі дав УНСоюз запоруку бондами на суму $2,500,000.00. Це, здається, всі плюси, а тепер перейду до мінусів, які мене гризуть. Мені раз головний предсідник сказав, що то добре говорити в понеділок рано, чому то ми в неділю програли. Але я хочу підчеркнути, що ми мали клопоти з інвестиціями, з так званими „стаками". Думаю, що ми звертали були увагу, що маємо ті інвестиції в Гемилтон Компані, що їх ми закупили („стаків") на $400,000. Тепер ціна їх впала до $20,000 і ця компанія дійшла до того, що їй заборонили виплачувати відсотки. Тому і ми в минулому році не отримали за ці „стаки" жадних відсотків. Є загроза, що в майбутньому ми можемо втратити ці інвестиції і це наш найбільший мінус. На жаль, наші інвестиції у всіх уділах є в загрозливому стані. Ми закупили були уділів („стаків") на суму $521,009.25, а тепер їхня вартість всього $106,829.14.

З Народного Фонду ми були схвалили дотації на суму $12,000, а досі виплатили їх на суму $9,900. Значить, осталo до виплати $2,100. В нашому бюджеті ми були заплянували приходи на $5,539,500.00, а в дійсности мали приходи на суму $5,528,571.27, тобто одержали всього на $10,928.73 менше, як сподівалися. Ми виконали в даному випадку бюджет на 99.80%. У видатках ми заплянували суму $4,895,600.00, а в дійсности видали суму $4,781,027.21. Отже виплат було менше на суму $114,572.79, що означає, що ми видали з передбаченої суми 97.65%. Ми заплянували надвишку $643,900, а справді мали надвишку на суму $747,544.06, тобто на $103,644.06 більше, як сподівалися. Цим самим треба ствердити, що Головний Екзекутивний Комітет працював у рямцях встановленого бюджету та що фінансова господарка у звітовому році була добра, бо вона поставлена на здорових основах. Коли ж мова про Корпорацію Української Будівлі, то це вже інша справа. Хочу подати такі інформації: наші приходи за минулий рік виносили $589,148.47, а видатки були на суму $272,693.93, в тому оперативні — $220,968.15 та адміністраційні — $51,725.78. Отже надвишка виносила б $316,454.54, але наші відсотки за минулий рік виносили $465,091.31 і цим самим ми мали втрату на суму $148,636.77. Коли ж до цієї суми втрати додати ще не виплачені відсотки УНСоюзові за позичку за 1975 рік в сумі $802,932.00, тоді разом недобір виносив би $1,016,903.89. У звіті про Українську Будівлю говорив д-р Іван Флис, що наш будинок коштував нас $13,000,000.00. Кошти будови з кінцем грудня 1975-го року виносили разом $12,679,570.80. Ця сума збільшиться на $702,398.00 ($416,000 з арбітражу та $286,000 залеглої суми контракторові) і вже на день перевірки виносить $13,341,968.80. При тому належить звернути увагу, що в цій сумі включені відсотки в сумі $1,053,785.31. Деякі субконтрактори мають ще додаткові претенсії до Корпорації. Хочу теж підчеркнути, що у звітах Корпорації не подано належних УНСоюзові відсотків за роки 1973, 1974 і 1975, які становлять разом суму $1,734,000. Хочу з приємністю ствердити, що позички Корпорації від членів УНСоюзу на боргові зобов'язання постійно зростять. Вони збільшилися у звітовому році на суму $652,900 і на день 31-го грудня 1975-го року виносили разом $1,245,000. До сьогодні, як інформує нас пані Уляна, вони вже перейшли суму $1,800,000.00 і вже зближаємось до двох мільйонів. Це вказує, я думаю, на велике довіря членства до УНСоюзу. Щодо набуття гіпотечної позички, то я теж такої думки, щоб ми поспішили, бо по виборах буде більше труднощів дістати таку позичку на добрих відсотках, як це підкреслив д-р Флис. Якщо йде про Фінансову Комісію, якої я є головою, я інтересувався цими справами час-до-часу, мав контакти з головним касиром і головним предсідником та обговорював з ними справи інвестицій і гіпотечної позички. Як член Комісії Української Будівлі, я брав участь в її нарадах та в спільних нарадах із Головним Екзекутивним Комітетом. Також репрезентував я УНС у Братському Конгресі Стейту Ню Йорк, але про це я не буду багато говорити.

Повертаючи до справи будинку, яку я вважаю ще незакінченою, хочу подати ще деякі цифри. Ми приблизно усталили, що всіх приходів з чиншу можемо мати $1,005,-000, адміністративних та оперативних видатків біля $340,-000, тоді ми мали б надвишку в сумі $665,000. Відсотки банкам за позички виносили б $465,000, тоді залишилась би надвишка $200,000. Тепер ситуція міняється, бо ми вже маємо нових льокаторів і чинш буде на $411,488.00 більшим, що й даватиме разом $1,416,488.00 чиншів. Тоді наша надвишка виноситиме понад $500,000 і ми вже будемо мати гроші, щоб заплатити відсотки УНСоюзові за позичку, чи навіть почати сплачувати УНСоюзові цю позичку. Це була б багато краща ситуація, як у минулому році і ми віримо, що при кінці цього року ми могли б приступити до зменшення наших зобов'язань. Добре було б сплачувати позички, бо тоді також зменшувались би наші платности відсотків.

Поминувши справу будинку, я вважаю, що нашими найбільшими труботами сьогодні є ріст УНСоюзу в членстві. Для цієї справи ми повинні присвятити якнайбільше часу і видати якнайбільше фондів. Ми мусимо на цих нарадах найти на це якусь рецепту, щоби наш УНСоюз зростав. Якщо ми її не найдемо, то означало б, що ми не спосібні цього зробити.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис: Дуже дякую. Просимо до слова головного контролера о. Івана **Ващука.**

(Продовження буде)

Шевченківський концерт...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Лозинський. Після доповідей — запити.

Крім того, як інформує Президія КОУАО, громада Ню Йорку готується до гідного відзначення Тижня Поневолених Націй і до збірки Українського Національного Фонду, яку Відділ УККА думає розпочати скоріше, а не як попередніми роками, в кінцевих місяцях року. Ціль Відділу є зібрати в цьому році 15.000 долярів. В році 1976-77 громада Ню Йорку пожертвувала на УНФонд понад 8.000, що є абсолютно замало, враховуючи число українців, які живуть в окрузі Метрополії.

Активізації громади, усучасненням методів праці КОУАО та іншим справам було присвячене останнє засідання Управи, яке відбулося в понеділок, 21-го лютого ц. р., в Домі УККА-СУА і яким проводив голова інж. Євген Івашків. Для більшої ефективности праці Управа покликала до життя відповідні комісії — УНФонду, шкільництва, придбання Дому Культури, побудови пам'ятника в Ню Йорку, парад, культури й освіти та інші, до яких увійшли активні громадяни, переважно члени Управи. Присутній на нарадах адміністраційний директор УККА мгр І. Базарко поінформував приявних про працю Екзекутиви, зокрема про Інформаційне бюро у Вашінгтоні, наради в Чікаго, видання книжки „Історія української еміграції" в англійській мові, фінансові справи і дотації для СКВУ тощо. Приявні також застановлялися над невідрадним станом українського шкільництва — цілоденної української школи св. Юра і доповнюючих шкіл та рішили робити заходи, щоб цей стан покращати.

Всі ці та інші справи реферуватиме Президія Управи на квартальному зібранні організацій, яке відбудеться в неділю, 12-го березня ц. р. в УНДомі.

Фінанси кредитівки „Самопоміч"...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

лярів і виносило 2,577,867.68 дол. В звітовому році майно зросло на 189,606.61 дол., ощадності — на 308,672.10 дол., а позички — на 100,315.60 дол. Чистий прибуток виносив 161.404 19 дол. Подані цифри вказують на постійний фінансовий ріст кооперативи, зросло теж і число членів. Кооператива виплачувала квартально 6 відсотків дивіденди від ощадностей своїх членів, зі своїх прибутків виплатила понад шість тисяч долярів на піддержку наших наукових, молодечих та культурних установ і організацій. С. Кравченюк подав до відома, що кооператива затруднює три молоді студентки і одного студента, та висловив признання зокрема студентці Нусі Вох за її великий вклад в працю і розвиток кооперативи. Голова кредитового комітету Франц Колодій подав, що в мин. році уділено 178 позичок на суму 947,878,25 дол. а від часу заснування кредитової кооперативи уділено 2,983 позичок на суму 9,867,564.67 дол. За Контрольну комісію звітував її голова В. Гусар, який ствердив правильність ведення діловодств кооперативи. На пропозицію голови Номінаційної Комісії В. Карого доповнено склад дирекції, до якої були переобрані її дотеперішні члени Д. Вох, інж. І. Шабельський, М. Титла та А. Яременко. На члена Кредитового комітету обрано І. Вішку. Предсідник в імені Дирекції та всіх членів кооперативи подякував за довголітню і віддану працю голові Кредитового комітету і членові-основникові Францові Колодієві, а збори одноголосно одобрили пропозицію надати йому звання Почесного Члена кооперативи. Закриваючи збори, Ю. Фаренцевич вказав на завдання нашої кооперації, як матеріяльної бази нашого громадсько-політичного життя в країнах поселення, та закликав до збільшення активного членства нашої кооперації, щоб тим зміцнити фінансово-господарську базу нашої спільноти. Після закриття зборів учасники продовжували розмови при спільній перекусці.

В РИМІ ГІДНО ВІДЗНАЧЕНО...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ної куполи на все це гляділи наші Митрополити, і вони, також з сивої глибини історії лучилися із молитвою їхнього наступника, що відзначав своє благословенне 85-ліття.

По Євангелії Блаженніший Патріярх виголосив проповідь, яка була висловом вдячности Всевишньому за всі ласки й терпіння, що їх одержав Ювілят у своєму житті, а також була це ремінісценція того, що було долею українського народу за останніх скоро вісім десятиліть свідомого життя Блаженнішого Йосифа. На власному досвіді юнака, учня гімназії, студента, ректора й Архиєрея-Ісповідника віри ілюстрував наш Патріярх розвиток і змагання, а також важкі удари, що їх зазнав український народ і його Церква. Помимо різних випробувань і ударів долі наш народ виріс, змогутнів, витримав у боротьбі проти сил темноти і сьогодні дивиться певніше у своє майбутнє. Також життя і змагання тієї його частини, що волею Провидіння знайшлася вже скоро сто років на поселеннях, свідчать про працьовитість, свідоме змагання до самозбереження і до служби рідному краєві і своїй Церкві. Ми маємо вже поважні досягнення, а це доказ, що сини і дочки України вийшли на чужину не лише, щоб стати на ноги, збагатіти, піднестися особисто, професійно, матеріяльно, але, насамперед, щоб допомогти Батьківщині. Наш нарід на землях також продовжує своє змагання за перетривання сучасного лихоліття, а наша Церква живе і розвивається в катокомбах. За все це бажає наш Патріярх піднести дяку Господеві, за всі особисті і збірні благодаті, включно з ласкою ісповідництва віри, а також збірно прохати благословенства на майбутнє. Глибоко запали в серця учасників зворушливі і щирі слова проповіді.

Довго продовжувалися дві черги причасників, а під кінець Літургії всі підходили до цілування хреста при традиційній роздачі хлібаартоса. Ця церковна врочистість закінчилася співом релігійно - національного гимну „Боже великий" та „Молитвою за Патріярха", яку піднесено відспівали присутні.

Врочистість в університеті

Згодом учасники перейшли до будинку Українського Католицького Університету, де відбулися дальші врочистості. Сюди прибув німецький амбасадор з радником-монсеньйором та деякі інші чужинецькі гості, щоб скласти ще особисто побажання високому Ювілятові. Відбулася перекуска й відсвіження, а після цього в головній авлі відкрито врочисту сесію, присвячену ювілею основника і ректора УКУ, Блаженнішого Отця Йосифа. Присутніх в залі було понад стоп'ятдесять осіб, головно студентської молоді, гостей, священиків, сестер та професорів УКУ.

Блаженнішого Патріярха привітав проректор, о. проф. Іван Музичка, вказуючи на далекосяглі пляни Ювілята у його діяльності на волі в Римі, а також на збуджену ним переміну мислення наших вірних і духовенства. Не всі почини і задуми Блаженнішого ще завершені і здійснені, як ми це бажали б. Але скоріше чи пізніше вони стануть дійсністю, бо розпочату ним працю продовжуватимуть інші, в тому й ті молоді, що живуть і працюють в мурах цього університету. Під кінець цієї промови відспівано многоліття Ювілятові, а головну промову-доповідь виголосив проф. факультету права і суспільних наук УКУ та проф. римського центру Університету Лойолі в Чікаґо, д-р Василь Маркусь.

Темою цієї академічної доповіді було: „Провідні ідеї церковно-суспільного мислення Патріярха Йосифа". На підставі писань, проповідей, принагідних слів, документів та послань Їх Блаженства доповідач з'ясував головні погляди Патріярха щодо Церкви, Християнського Сходу і його традицій, а далі деякі суспільні думки, що випливають із глибокого історицизму Ювілята. Почуття історичної відповідальности власної особи, а також кожного з українців, зокрема збірної відповідальности нинішніх генерацій на поселеннях було рельєфно представлено вибраними цитатами й висловлюваннями. Так само в доповіді порушено погляди Їх Блаженства на взаємини між Українською Католицькою і Православною Церквами, або як автор визначав, між „двома вітками Української Церкви".

Від організованого мирянства виступав проф. Петро Зелений, голова президії Українського Патріярхального Світового Об'єднання. Голова УПСО підкреслив, що визволення Блаженнішого в 1963 р. означало зворот в нашому церковному житті. Він став для дочерних Церков символом єдности з Матірною Церквою, а рівнож відкрив нам „заповіт віків" — ідею українського патріярхату. Промовець прославляв в особі Блаженнішого першого Патріярха Української Церкви.

Згодом промовив ще раз достойний Ювілят. Він говорив, що людина постійно пізнає себе, і це є для нього нагодою кращого самопізнання, або — як висловився в церкві — нагодою до духовної „метанії", коли людина повинна подивитися на себе і в Бозі перетворитися. Ця нагода також заставляє нас глянути на наші спільні досягнення, на наш дорибок. Вистачить тільки вказати на цю установу й обитель. Скільки тут на протязі тринадцятьох років вже було зустрічей, з'їздів, прощ, наукових і громадських конференцій, а скільки викладів; скільки в цих мурах вже вислідів праці нашої мислі і духа! Блаженніший вказав і на тисячі відвідувачів з різних країн, включно з Україною, що тут побували і бачили все це та й набирали духовного надхнення до такої самої праці. Це вже зрозуміли переважаючі маси нашого народу й належно це доцінюють. Проте, є і вічно невдоволені, критикомани, яким треба б порадити, що критика лиш тоді добра, коли вона пов'язана з позитивною та ще кращою працею. Саме до такого конструктивного розуміння нашої праці і шукань заставляє нас й нинішній ювілей.

Офіційна частина святкової сесії закінчилася молитвою „Владико Отче".

Дальші привіти, зустрічі та імпрези

Після сесії ще в університетській авлі підходили до Блаженнішого окремі делегації, складали йому поклін, дарунки, а то й виголошували довші чи коротші слова. Між ними були о. крилош. В. Дмитришин від Апостольської Екзархії в Німеччині, Я. Деремацда від громадських організацій в Англії, д-р М. Заяць від Товариства за патріярхальний устрій в Німеччині, пані Сімків від Об'єднання Жінок та католицьких жінок в Мюнхені, інж. Гарабач від українського робітництва. Були ще привіти від окремих громад в Англії (Ольдгам, Менчестер), від Української Видавничої Спілки в Лондоні та від Товариства й інтернату „Рідна Школа" в Мюнхені й Українських Націоналістів в Німеччині (ред. В. Леник). Тепло вітало Ювілята українське жіноцтво Англії, вручивши йому прекрасний дерев'яний свічник, та делеґація СУМ-у з Німеччини, що подарувала Блаженнішому бронзову статую королеви Анни Ярославни. Ще було багато письмових привітів та телеграм, що лежали на президіяльному столі під час врочистого акту. Заля була в квітах, між якими вирізнявся великий кіш квітів від Сестрицтва Покрови Пресвятої Богородиці в Чікаґо.

Чергу привітів доповнили пізніше виступи різних осіб в час святкового обіду для священиків, окремих гостей і професорів та студентів Колеґії Святої Софії в університетській їдальні. Щире і змістовне слово виголосив проф. Володимир Янів, ректор Українського Вільного Університету, відзначаючи в особі Ювілята мецената української науки. УВУ багато завдячує Патріярхові, бо він, як мало хто, зрозумів ролю науки і практично допоміг тій установі сплатити львину частину боргу за новий будинок. Ідеї патріярхату, як і українського духового розвитку повинні визначувати нашу працю буднів. Ми багато чого прогайнували як спільнота, але можемо ще це надробити, якщо зрозуміємо вагу Церкви й науки, якщо вся наша спільнота об'єднається довкола особи Патріярха — заявив проф. Янів.

Склали ще теплі привітання о. д-р І. Ортинський з Німеччини та п. Захарійчук з Лондону від Центрального Комітету за патріярхат у Великобританії.

З нагоди ювілейних святкувань президія УПСО заініціювала наради представників священства і мирянських огранізацій, що відбулися 18 лютого. Учасники наради прийняли текст святкової заяви на адресу Блаженнішого Патріярха, в якій займають виразне становище в обороні повних прав нашої Церкви та просять Патріярха про продовжування заходів, щоб Українська Католицька Церква у всьому перейшла на засади патріяршої самоуправи. В цьому дають підписані і їх установи повну підтримку Патріярхові Йосифові.

В неділю, 20 лютого, Блаженніший відправив ще окрему св. Літургію для прочан з інших країн в храмі Жировицької Богоматері св. Сергія і Вакха на піяцца Мадонна дей Монті.

Блаженніший Патріярх отримав у ці дні тисячі індивідуальних привітів з різних кінців світу, сотні від різних установ та від високих світських і церковних діячів. Громада і його шанувальники в чужому світі гідно відзначають цей ювілей. З патріяршої канцелярії довідуємося, що привітальна пошта останніми днями збільшується, а це включає також і дари любови. Таким чином скромний і тихий ювілей, бо не бажав його розголошувати сам Ювілят, став всенародним святом українського народу і Церкви, вдячної своєму „Батькові і Главі", Патріярхові Йосифові.

Картер пішле делеґацію до Ганою

Вашінгтон. — Державний департамент поінформував, що президент Джіммі Картер плянує в половині березня вислати делегацію до комуністичного В'єтнаму, яка матиме за завдання обговорити справу т. зв. „пропалих без вісті" американських вояків під час В'єтнамської війни, а також розглянути можливості щодо встановлення „нормальних зв'язків" з Ганоєм. Делеґацію очолюватиме Леонард Вудкак, президент робітничої спілки „Об'єднаних автомобілевих працівників". Існує можливість, що подібна делегація поїде теж до Ляосу. Як відомо, досі немає вісток, що сталося із коло 2,500 американськими вояками, бо вони ані не повернулися до ЗСА, ані не зараховані до вбитих під час В'єтнамської війни. Вашінгтон вимагає, щоб В'єтнам і Ляос спершу подали інформації про долю тих „пропалих без вісті", а щойно тоді ЗСА погодяться на переговори в справі встановлення „нормальних відносин" з тими комуністичними державами.

ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ БАСЕЙНУ ТВЕРДОГО ВУГІЛЛЯ!

В неділю, 6 березня 1977, год. 3-тя по пол.

в St. Michael's Club Hall

Route 122, Frackville, Pa.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Окружного Комітету Відділів УНС

в яких повинні взяти участь Урядовці, Конвенційні Делегати та Представники наступних Відділів УНСоюзу:

Бервик 164, 333
Централія 90
Колдейл 201
Фреквил 242, 382
Фріленд 429
Гезлетон 85
Магоней Ситі 305
Магоней Плейн 365
Мек Аду 7
Майнерсвил 78, 265
Мт. Кармел 2
Нортгумберленд 357
Шамокін 1
Шенандоаг 98
Ст. Клер 9, 31, 228

В ПРОГРАМІ:

1. Звіти Окружної Управи і дискусія;
2. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії;
3. Прийняття пляну праці Округи на 1977 р.

У зборах візьме участь

ЙОСИП ЛИСОГІР, *головний предсідник УНС*

До участи в зборах запрошені також всі Члени УНСоюзу і загал Українського Громадянства околиці.

Т. Бутрей, *Голова* — М. Гентош, *почесний голова* — Г. Словік, *секретар*

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ ОКРУГИ БАЛТІМОР, ВАШІНҐТОН І РІЧМОНД, Ва.

повідомляє, що

в неділю, 6-го березня 1977, год. 1-ій по пол. в приміщенні дому „Самопомочі"

при 239 Савт Бродвей у Балтіморі

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

До участи в зборах запрошуться всіх відділових урядовців і конвенційних делегатів Відділів з таких місцевостей:

Річмонд — 34, Вашінгтон — 15, Балтімор — 148, 320 і 337, Куртіс Бей — 55, 81 і 290, Берлін — 260.

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Звіти з діяльности Окружної Управи.
2. Вибори Окружної Управи.
3. Доповідь головного організатора УНС СТЕПАНА ГАВРИША.
4. Плян праці на 1977 рік.

У ЗБОРАХ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ:

СТЕПАН ГАВРИШ, *головний організатор УНС*

Д-р МИРОН КУРОПАСЬ, *головний радний УНС*

ЕВГЕН ІВАНЦІВ, *головний радний УНС*

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Теодор Хий, *голова* — Іван Малко, *касир* — Остап Зинюк, *секретар*

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВЕЛИКОГО НЮ ЙОРКУ

МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ УККА

ЗАКЛИКАЄ

членів складових організацій, всіх громадян метрополії Ню Йорку, а закрема молодь взяти участь у

ВЕЛИКІЙ ДЕМОНСТРАЦІЇ

В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ

ІНІЦІЙОВАНОЇ КРАЙОВОЮ УПРАВОЮ ТУСМ-у

Демонстрація відбудеться

в п'ятницю, 4-го березня 1977 року.

Збірка о год. 6-ій веч. при 45-ій вул. і 5-ій Аве. в Ню Йорку.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНС у ВІЛКС БЕРРІ, Па.

повідомляє, що

в суботу, 5 березня 1977, год. 5-та вечора в залі УКЦеркви св. Петра і Павла

при 631 Н. Рівер Ст., у ВІЛКС БЕРРІ, Па.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття;
2. Вибір Президії Зборів;
3. Відчитання протоколу з попередніх зборів;
4. Звіти Управи;
5. Звіт Контрольної Комісії;
6. Дискусія над звітами та уділення абсолюторії уступаючій Управі;
7. Слого головного організатора УНС СТЕПАНА ГАВРИША.
8. Вибір Управи та Контрольної Комісії і плян праці на 1977 р.
9. Закриття Зборів.

У Зборах повинні взяти участь Відділові урядовці, Конвенційні делегати та члени з родинами наступних Відділів:

Нентікок — 29, 319, Бреслав — 30, Вілкс Бері — 99, 223, 278, 282, Едвардсвил — 169, Сейр — 236.

У Зборах візьме участь —

головний організатор УНС **СТЕПАН ГАВРИШ**

До участи в зборах запрошується членство і все українське громадянство.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Роман Дяків, *голова* — Катерина Лукач, *касир* — Василь Стефурин, *секретар*

Вунсакет і околиця!

В неділю, 6 березня 1977 р., год. 1-ша по пол.

у парафіяльній залі Української Православної Церкви св. Михаїла

при 74 Гарріс Авеню, Вунсакет, Ровд Айленд

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС у Вунсакет, Р. Ай.

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядовці і конвенційні делеґати наступних Відділів:

73 і 177 в Провіденс, 93 в Централ Фолс, 122 в Тавтон і 206, 241 у Вунсакет, Р. Ай.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Звіти з діяльности Окружної Управи.
2. Вибори Окружної Управи.
3. Доповідь заст. гол. предсідника УНС МАРІЇ ДУШНИК
4. Плян праці на 1977 рік.

У зборах візьме участь —

МАРІЯ ДУШНИК, *заступник гол. предсідника УНС*

УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ

Замість квітів на могилу

бл. п. о. Евстахія Весоловського

зложила 20.00 дол на „Церкву в Потребі"

АЛЕКСАНДРА СЕНЮТА

ЗАХОДОМ 1-го ВІДДІЛУ УЗХ ім. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ й 10-го ВІДДІЛУ ОДВУ в НЮ ЙОРКУ

дня 6 березня 1977 р. о год. 12-ій в полудне в Соборі св. Володимира, 82 вул., НЮ ЙОРК

буде відслужена

ПАНАХИДА

за спокій Душ

сл. п. ОЛЕНИ і МИХАЙЛА ТЕЛІГІВ

що згинули в Києві 22 лютого 1942 р. з рук жорстокого окупанта за Волю України.

Проситься ВШ. Громадянство численною участю вшанувати пам'ять Героїв.

Замість квітів на свіжу могилу нашого Незабутнього Краяна

бл. п. проф. Ярослава Паладія

на Православний Богословський Семінар в Бавнд Бруку жертвують 100.00 долярів

ЕМІЛІЯ і МАРУСЯ КОЗАРІЙЧУК

Дружині і Родині Покійного висловлюємо наше глибоке співчуття.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що у вівторок, 1-го лютого 1977 р., по довгій і тяжкій недузі, з Волі Всевишнього, відійшов у Вічність на 79-му році життя наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДУСЬ і БРАТ

бл. п. ПИЛИП КОБЕЛЬ

учасник Визвольних Змагань 1918-1919 рр., був інтернований і переживав в таборі Німецькому Яблоні в Чехословаччині.

Покійний народився 16 листопада 1897 р. в селі Комарівка, повіт Бережани.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 5-го лютого 1977 р. о год. 9:00 рано з похоронної каплиці Бугая до Української Католицької Церкви Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії, а відтак на цвинтар Мавнт Олівет в Детройті, Міш.

Цією дорогою складаємо сердечну подяку п. д-рові Ю. Вірстюкові за лікарську опіку під час хвороби Покійного.

Всечеснішому о. ігуменові і пароховi НЗПДМ Інокентієві Лотоцькому за проведення похоронних відправ і відвідини Покійного в шпиталі, отцям Вернардові Панчукові і Дмитрові Височанському за відвідини Покійного в шпиталі.

Всім Приятелям, що взяли участь в відправах в похоронному заведенні, церкві та на цвинтарі, не зважаючи на хуртовину. Особлива наша вдячність Всім, хто склав квіти, зложив пожертви на Служби Божі, пожертви на Парохіяльну і Вищу Школи або дар на Українську Радіогодину Отців Василіян в ім'я Покійного.

Всім, хто особисто, листовно або телефонічно склав Родині вислови співчуття та слова потіхи в нашому смутку — щире Спасибіг.

В глибокому смутку:

вдова — ЯДВИГА
дочка — ГАЛИНА з мужем ВОЛОДИМИРОМ ХАРЕВИЧ
внучка — НАТАЛКА
брат — МИКОЛА з родиною в Україні
сестра — КАТЕРИНА РАК з родиною в Україні

АФРИКАНДЕРИ Й АПАРТЕЇД

(Закінчення зі стор. 2-ої)

на положення в Південній Африці? Африкандери, можна сказати, все ще живуть минувшиною. Вони все ще не забули того, що в 1806 році Британія вторгнулася на територію Кейпу й забрала цю землю від Голляндії. Опісля 1834-го року сказувала невільництво, та власники невільників одержали дуже мале відшкодовання. Коли британці прийшли до влади, старалися вчинити англійську мову однаково офіціяльною. Тридцять літ пізніше цей закон був скасований. Тих образ африкандери й сьогодні не забули Британії. В 19-му столітті африкандери, яких тоді звали бурами, подорожували в глибину краю возами, запряженими волами так, як це діялося на американському Заході. Їх ціллю було позбутися британської влади. Одначе, за ними весь час гналися британці, які наложили на них свої закони. Так то зродилася страшна ненависть до Британії і британських властей. І африкандери потворили були різні незалежні республіки, щоб рятуватися від британської влади й жити по своїй волі. Те напруження і відкриття золота в бурській республіці довели до англійсько-бурської війни від 1893-го до 1902-го року. Була це неймовірна війна, бо на початках маленька бурська армія мала успіх, а британці мусили посилати багато війська, щоб побороти таких завзятих бійців. Африкандери все ще відчувають цю кривду, хоч деякі годяться з думкою примиритися з Британією. Насправді три перші прем'єри Південної Африки, створеної в 1910-му році, були африкандери, які були генералами в Бурській війні проти Британії. Одначе багато африкандерів не хотіли погодитися з тим і не переставали битися. Такі відносини створили крайній націоналізм африкандерів. Під час Першої і Другої світових воєн африкандери були проти того, щоб Південна Африка воювала по боці Британії. Коли ж Національна Партія перемогла у виборах 1948-го року, то це здійснилась була мрія африкандерів. Вони осягнули свою мету.

В 1948-му році генерал Ян Хрістіян Смутс, африкандер, став прем'єром і міжнародною фігурою. Він був членом британського воєнного кабінету під час Першої і Другої світових воєн. Це не абиякий доказ признання, що людина з такої ізольованої країни дісталася на таке важне державне становище. Він був іменований британським маршалом і був одним з основників Об'єднаних Націй на конференції в Сан Франсіско. Кажуть, що він уложив вступ до статуту Об'єднаних Націй. Був провідником Об'єднаної Партії, яка втягнула Південну Африку до участи в війні по боці Британії. Смутс став великим приятелем Британії, тому багато африкандерів ненавиділи його. Наслідком війни Південна Африка була перетомлена. Вона вислала була багато війська, щоб боролося по боці альянтів. Кажуть, що одною з причин, чому націоналісти перемогли при виборах 1948-го року, було те, що вони обіцяли, що люди знову будуть їсти білий хліб замість темного разового, який мусили їсти під час війни. Крім того їх кличем було, що верховна влада має бути виключно в руках білих.

Різдвяна просфора на Союзівці

Виконавці різдвяної програми на Союзівці — учні Школи українознавства з Кергонксону зі своїми учительками

Союзівка. — Понад 200 осіб взяли участь у традиційній різдвяній просфорі української католицької парафії Пресвятої Тройці, яка відбулася у неділю, 23-го січня, в гостинних приміщеннях Союзівки.

Просфору і трапезу поблагословив, провівши молитву, парох цієї церкви, о. Михайло Шевчук. Обід приготовили і подали пані з парафії під проводом Софії Барусевич. Культурно-розвагову програму започаткував М. Маренін читанням уривків про українські різдвяні звичаї з книжки „Сини землі" Іллі Кіріяка. Опісля учні і учениці місцевої Школи Українознавства під проводом своїх учительок М. Яців і О. Васьків вивели ряд віршів з різдвяною тематикою і відспівали кілька колядок. Молоді декляматори це — Андрій Цимбал, Адріяна Гунчак, Наталка Гаврилюк, Марiянна Гаврилюк, Ліза Александрович, Наталка Савчук і Рома Слободян.

На закінчення просфори п-і П. Кубін, голова Марійської дружини при місцевій парафії, вручила о. М. Шевчукові пожертву на викінчення внутрішніх улаштувань новозбудованої церкви.

Оперові солісти...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Карльос'' Дж Россіні) викликав справжній ентузіязм публіки, яка вставанням з місць та довгими аплявзами прямо не випускала співака зі сцени.

Другу частину програми розпочала Ордассі-Баранська романсом з опери „Гуллієрмо Тел'' Дж. Россіні. Опісля мецпо Осадца-Пауксіс відспівала „Любов приходить пізно'' з опери „Самсон і Даліля'' К. Сен-Санса і „Горить полум'я" з опери „Іль Троваторе'' Дж. Верді.

Публіка надзвичайно тепло прийняла дует з опери „Норма'' В. Белліні, виконаний Ордассі-Баранською та Осадцою-Пауксіс.

Відтак бас Плішка відспівав арію „Маламіна'' з опери „Дон Джіованні'' В. Моцарта, за що публіка нагородила його знову овацією та вставанням з місць, у відповідь на що співак виконав пісню „Одної зачарованої ночі'' з оперети „Савт Пасифік'' Роджерса і Гамерстіна. Перед відспіванням наддатку Павло Плішка, українець, батьки якого народились вже тут, в Америці, сказав публіці: „Обіцяю Вам, що в майбутньому будуть і українські пісні'', за що приявні нагородили його бурхливими оплесками.

В останній частині концерту сопрано Ордассі-Баранська та мецпо-сопрано Осадца-Пауксіс виконали дуети: „Не цвітуть квіти зимою'' Я. Степового, слова О. Олеся; „Хтось мене ще пам'ятає'' В. Шутя, слова О. Олеся; два твори М. Лисенка, а саме: народну пісню „Пливе човен'' і „Гроза пройшла'' до слів О. Олеся, та „Ой, не моргайте, дівчата'' Е. Козака, слова О. Новицького.

Після останньої точки концерту отець ігумен д-р Володимир Гавліч, ЧСВВ, парох церкви св. Юра, подякував трьом співакам і акомпаньяторові за чудовий концерт, Комітетові будови церкви за зорганізування його, а публіці за численну участь в ньому. Дівчата в українських народних одягах вручили виконавцям китиці та коші квітів.

Після концерту в приміщеннях парафіяльного дому відбулася товариська зустріч з виконавцями і їхніми родинами, яку зорганізувала Господарська референтура Комітету, яку очолює Тиміш Шевчук.

Юліяна Осінчук знову концертує

Юліяна Осінчук, концерт-піяніст та докторант музики, цього року знову концертує.

Дня 12-го лютого ц. р. Юліяна Осінчук вернулася додому із двотижневої подорожі до Центральної та Південної Америки й Карaїбських островів на грецькому кораблі Т. М. С. Дафне. Запрошена на гостинні виступи, як єдина клясична артистка, Юліяна в часі свого подорожування виступила з трьома сольо-концертами, які принесли їй великі успіхи та признання добірної публіки американського харитативного Т-ва „Проджект говп'', що цю прогулянку на кораблі організувало.

Дня 20-го січня ц. р. Юліяна Осінчук виграла музичну компетицію „Ди Ерін енд Даглес Вей Янг Артістс авард фор піяно'', організовану Національним Артистичним Клюбом в Ню Йорку, та в додатку до грошової нагороди виступить на концерті, що відбудеться заходами згаданого Клюбу у вівторок, 12-го квітня 1977 р. о год. 8-ій вечора в залі „Нешенел Артс Клаб'', 15 Гремерсі Парк Совт'', Ню Йорк.

Приявні на згаданій компетиції гості з німецьких музичних кіл та члени

Юліяна Осінчук

„Лідер Кранц Клаб'', захоплені грою Юліяни, запросили її виступити з власним концертом для німецької публіки. Концерт відбудеться у вівторок, 8-го березня 1977 р., о год. 8-ій вечора в залі Лідеркранц Сосаєті, 6 Іст 87 вул. в Ню Йорку.

Н. Н.

ПЛАСТУНИ — САМІТНИКИ

Від багатьох років в Пласті існують гуртки пластунів і пластунок, які віддалені понад 30 миль від пластових осередків. Це т.зв. — гуртки пластунів-самітників. Є їх чотири: гурток новаків (у віці 7-11), гурток новачок (7-11), гурток юнаків (11-17) і гурток юначок (11-17 років).

Протягом шкільного року вони ведуть переписку зі своїми впорядниками, а в літі їдуть на пластові табори і там знайомляться з пластунами, які згуртовані в пластових осередках.

Охочі вписатись до Пласту — до гуртків самітників, можуть зголошуватись на адресу:

Miss Yarka Komorovsky
824 North 24 St.
Philadelphia, Pa. 19130
(215) 763-4430

ПОВІДОМЛЕННЯ ЕКЗЕКУТИВИ ЗУАДКОМІТЕТУ

Вістка про постанову Екзекутиви Злученого Українського Американського Допомогового Комітету почати відповідні старання перед урядом для допомоги і переселення тих українців, які зреклися совєтського громадянства, викликала живий відгук у нашої громади. Це загальне зацікавлення цією справою вказує що наша громада розуміє заходи нашої харитативно-допомогової установи й готова співдіяти в заплянованій гуманітарній акції допомоги тим українцям, які цієї допомоги бажають. Екзекутива ЗУАДКомітету виясняє, що список українців, які зреклися совєтського громадянства, поданий у вістці про постанову започаткувати допомогово-переселенчу акцію, поданий за документом ч. 12 про українських біженців, що його переслала Група Сприяння Виконанню Гельсінкських Умов, і що був надрукований у нашій пресі. Екзекутива ЗУАДКомітету свідома, що цей список неповний. Немає в ньому, наприклад, Юрія Шухевича, що — як інформують — вже перед роком відмовився від совєтського громадянства. Екзекутива ЗУАД-Комітету пригадує, що ЗУАДК статутово є загально-українською допомоговою установою і ніс, і несе допомогу усім українцям у потребі, без уваги на релігійну, чи політичну приналежність. Тому в акції допомоги в переселенні українців, які зреклися совєтського громадянства, Екзекутива ЗУАДКомітету зробить старання про допомогу в переселенні всіх, що цієї допомоги бажають. Для того потрібно співпраці нашої громади. Потрібно знати про постанову апліканта пересилитися, потрібно точних особистих даних і даних членів рідні, потрібно теж спонзорів. Лише такі точні інформації можуть дати право і можливість почати старання про переселення. Тому Екзекутива ЗУАДКомітету звертається до нагої широкої громади з проханням приступити до співдії, перш за все допомогти здобути точні інформації про бажаючих переселитися та нав'язати з ними у цій справі контакт. У всіх справах просимо комунікуватися на адресу:

United Ukrainian American
Relief Committee
39 Clovelly Rd.
Philadelphia, Pa. 19141

Екзекутива
Злученого Українського
Американського
Допомогового Комітету

РОЗШУК

ПОШУКУЄТЬСЯ
ОЛЕКСУ ДАЦКА

сина Івана і Марії Момрик зі села Вербяни, повіт Яворів, Галичина. Хто знав би його місце перебування, проситься ласкаво подати на адресу:

ANNA SOLAR
R.R. No. 8
Dunnville, Ontario, Canada

Останнє місце перебування було в Німеччині.

Прохається дуже всі часописи в Америці, Канаді й Европі передрукувати це пошукування. Щира дяка.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 6-го БЕРЕЗНЯ 1977 р.

АСТОРІЯ, Н. Й. Звичайні місячні збори Б-ва св. Миколая 5-го Відд. о год. 5 по пол. в церковному приміщенні при 37-09 31-ша Аве. На порядку: звіти Управи і інші важні справи. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — М. Хоманчук, секр.

НЕДІЛЯ, 13-го БЕРЕЗНЯ 1977 р.

МІННЕАПОЛІС, Мінн. Річні загальні збори 385 Відділу о год. 4-ій по пол. в УНДомі при 28 2-ій вул. Н. Іст. Проситься прибути, вислухати звітів і вибрати Управу на 1977 рік. — Я. Карпяк, секр.

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,

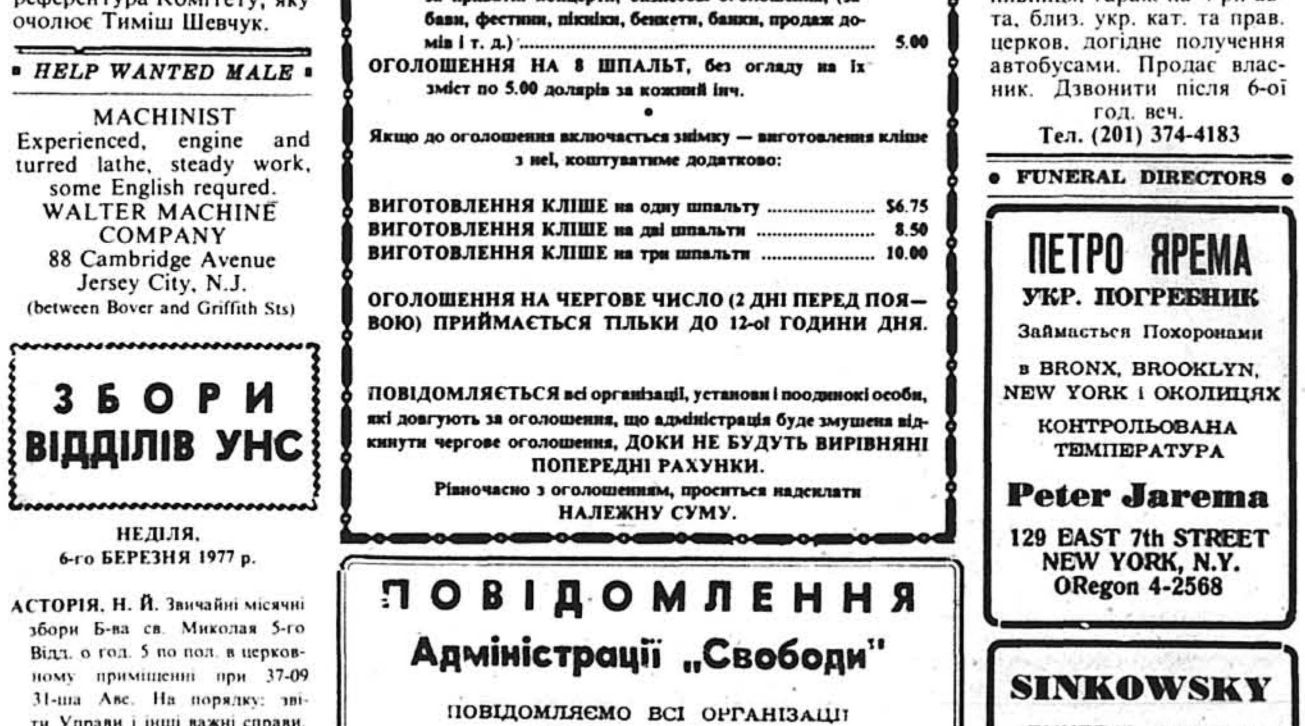
ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ.

Окремих листів в тій справі не будеться відписувати

ОКРЕМИХ ЛИСТІВ В ТІЙ СПРАВІ НЕ БУДЕТЬСЯ ВІДПИСУВАТИ.

ТАРЗАН, Ч. 7710. — Бандити здобули форт

От і зміна ситуації!.. Бандити захопили форт... Що тепер станеться з оборонцями форту... і зі мною?

Наближається світанок і я не можу тут довше залишатися...

Заки ще не забрали драбин і поки ще існує замішання, треба мені перебратися на тамтой бік мурів!